Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 91. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 18-го ТРАВНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 18, 1982 No. 91. VOL. LXXXIX.

А. Дорошенко обраний віцепрезидентом Міжнародного Інституту

Мілвокі, Виск. — Відомий союзовий діяч Анатоль Дорошенко, головний радний УН Союзу і предсідник Відділу УНС в цьому місті середнього заходу ЗСА, обраний нещодавно на пост другого віцепрезидента Ради директорів Міжнародного інституту мілвоцького повіту.

Анатоль Дорошенко

Інтернаціональний інститут — організація, заснована в 1936 році для обслуговування й допомоги у багатьох відношеннях людям, які народилися поза Америкою, і їхнім дітям. Вона відіграє дуже поважну ролю в справі розселення втікачів з багатьох країн, які напливають сюди майже безперервно з часу закінчення Другої світової війни. Інститут також спонзорує річний етнічний фестиваль, т. зв. „Голидей Фолк Фейр" що є найстаршим річним етнічним фестивалем у країні. У фестивалі беруть участь 50 національностей і, наприклад, в 1975 році на головне місце спеціяльно були вибилися українці.

Анатоль Дорошенко народився в Україні; він згодом проживав у Бразилії та Чикаго, перше ніж переселитися на постійно до Мілвокі 10 років тому. До Ради директорів Міжнародного інституту він належить від 1980 року і відтоді його обирали до комісій бюджетової, фінансової та персоналу. Він був делегований також до екзекутиви етнічного фестивалю від Ради директорів, як її представник.

Відбудеться спільна матура

Ню Йорк, Н. Й. (Б.Т.). — В суботу, 5-го червня ц.р., о год. 5.45 по полудні відбудеться в Українському Народному Домі, при 140 Проспект авеню в Ірвінгтоні, Н.Дж., святочна градуація абітурієнтів шкіл українознавства Метрополії Ню Йорку.

В програмі свята: спільний обід абітурієнтів з їхніми родинами, вручення дипломів та забава при звуках оркестри „Водограй". У відзначенні бере участь 40 градуантів з таких шкіл: школа українознавства „Рідна Школа" в Нюарку-Ірвінгтоні; школа українознавства при церкві св. Михаїла в Йонкерсі; школа українознавства при осередку СУМА в Ню Йорку; школа українознавства ім. Лесі Українки в Виппані, Н.Дж. та школа українознавства при ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку.

Підготовою свята займається комітет зложений із представників кожної школи під головуванням мгра Ореста Глюта.

Ще можна зголоситись на всеукраїнську виставку

Торонто, Онт. — Численні мистці зголосили свою участь у виставці за незмінною вимогою, щоб ця всеукраїнська виставка залишилася чисто репрезентативною, а не конкурсовою з признанням нагород за виставлені праці, — повідомляє Канадсько-Українська Мистецька Фундація.

У зв'язку з цим, за погодженням із Селекційною комісією Канадсько-Українська Мистецька Фундація рішила відбути виставку без заповідженних нагород. Одначе, як було передбачено, кожний мистець-учасник одержить пропам'ятну медалю цієї виставки.

Рівночасно КУМФундація робить заходи, для забезпечення окремого фонду, з якого — за вибором Селекційної комісії — буде закуплено ряд творів для постійної збірки фундації в Торонто.

Досі зголосилось до участи у виставці понад 70 мистців з вісьмох країн. Тих мистців, що спізнились з пересланням своїх праць, проситься зробити це негайно на адресу: Ukrainian Canadian Art Foundation, 2118 — A Bloor St. West, Toronto, Canada M6S 1M8.

Сі-Ай-Ей перестерігає перед совєтською розвідкою на Заході

Вашінгтон. — Адмірал Роберт Р. Інмен, заступник директора Центральної Розвідчої Агенції (Сі-Ай-Ей), який недавно зрезигнував зі свого становища, але залишається ще у службі правдоподібно аж до 1-го липня ц.р., заявив у своєму зізнанні перед конгресовою Комісією для справ розвідки, що діяльність совєтської розвідки на Заході, головно в ЗСА й інших індустріяльних країнах, значно зросла в останньому часі. Наприклад, у Японії, — заявив адм. Інмен, — совєтська розвідка вже від двох років потроїла число своїх агентів, головно на відтинку збирання технологічних і військових матеріялів.

Діяльність совєтської і взагалі комуністичної розвідок в З'єднаних Стейтах Америки і Західній Европі адм. Р. Інмен назвав „інтенсивною" і закликав до тіснішої співпраці та координації між розвідчими агенціями і федеральним Урядом та конгресовими комісіями. При тому він додав, що Сі-Ай-Ей присвятить окрему увагу масовому вивозові технології з ЗСА до комуністичних країн, яка значно допомагає Москві розбудовувати свою модерну зброю, зокрема бойові літаки, ракети різного типу тощо. Речники Сі-Ай-Ей думають, що принаймні 70 відсотків матеріялів, які опісля були використані Москвою при розбудові її мілітарної сили, були вивезені їхніми агентами нелегально з країн Заходу, а тільки 30 відсотків совєти купили і перевезли легальним способом.

Адмірал Р. Інмен перестеріг законодавців, що нова совєтська генерація може дещо відрізнятися від попередніх старших большевиків і тому Захід повинен бути готовий на всякі совєтські несподіванки.

Запитаний сенатором Семом Нанном, демократом з Джорджії, про господарські відносини в СССР, Інмен заявив, що і за 10 років в Совєтському Союзі існуватиме економічна і сільськогосподарська криза, але СССР й далі розбудовуватиме свою мілітарну силу, щоб її охороняти „свої здобутки". Інмен є, очевидно, прихильником дозброєння Америки і вважає, що ЗСА повинні мати міцну модерну мілітарну силу.

Переходячи до іншого сектора оцінки міжнародної політики, а також конфлікту між Великою Британією і Аргентиною за Фальклендські острови, адм. Р. Інмен переконаний, що Аргентина в скорому часі звернеться до СССР за купівлею модерної зброї, якщо конфлікт не буде полагоджений в мирний спосіб.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР Й. ГІРНЯКА

Ню Йорк, Н.Й. — Видавництво „Сучасність" влаштовує тут в суботу, 22-го травня ц.р., о год. 6-ій вечора, в Українському Інституті Америки при 2 Схід 79-та вулиця, (ріг П'ятої авеню)—літературний вечір Й. Гірняка з нагоди публікації його „Спогадів". У програмі виступлять: Богдан Бойчук, Юрій Лавріненко, Валерій Ревуцький, Василь Сокіл - говоритимуть про Гірняка на тлі „Березоля"; Лариса Кукриця, Володимир Дисняк - уривки із „Спогадів"; Йосип Гірняк - мистецьке читання. На закінчення відбудеться товариська зустріч з перекускою; вступ 5 долярів від особи. 14 квітня Й. Гірнякові сповнилось 87 років.

Помер Михайло Сидор

Ню Йорк, Н. Й. (В. Д.). — У неділю, 9-го травня 1982 року, в „День Матері", помер на серцеву атаку св. п. Михайло Сидор в домі свого сина і невістки в Коз Каб, Конн., на 61-му році життя.

Св. п. М. Сидор народився 16-го листопада 1920 року в селі Вижняни, біля Гермaнова, львівського повіту в Західній Україні. Батько, Василь Сидор, був одружений з Марією Бучко, рідною сестрою бл.п. архиєпископа Івана Бучка, відомого „владики скитальців", який помер в 1974 році в Римі.

Він скінчив Малу Семінарію і учительський семінар у Львові, і перед вибухом Другої світової війни працював в Ревізійному Союзі Українських Кооператив. При кінці війни опинився в Німеччині, де учащав на курси в Українському Вільному Університеті в Мюнхені.

Після переїзду до ЗСА разом із десятками тисяч українських втікачів і переміщених осіб, М.Сидор деякий час працював як фізичний робітник. Одночасно він навчався в Американському банковому інституті економії в Ню Йорку, а закінчивши навчання, він став членом Ірвінг траст Компані на Волл стріті, де працював до самої смерти. Він плянував відійти на пенсію осінню цього року по закінченні 62-го року життя.

Михайло Сидор був примірним і жертвенним громадянином, підтримуючи свою українську католицьку парохію св.Юра в Ню Йорку, та був членом Українського Конгресового Комітету Америки і Українського Народного Союзу.

Залишив у смутку дружину Теодору, з дому Мельник-Кузьму, відому зі своєї діяльности в американській Республіканській партії та в українських суспільних і культурних організаціях, та сина архітекта Ігоря з дружиною Олею. Похоронено його в п'ятницю, 14-го травня ц.р., на українському католицькому цвинтарі в Гемптонбургу, Н. Й.

ДОПОВІДЬ Д-РА Я.К. ТУРКАЛА В УВАН

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 23-го травня ц.р., о год. 2-ій по полудні, тут у власному приміщенні при 206 Захід 100-та вулиця, відбудеться доповідь д-ра Ярослава К. Туркала на тему: „Візантійська спадщина київської держави" з показом прозірок. Доповідь ця — це чергова лекція з циклу „Київські викладки".

„Соняшник" знову розквітнув

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Т. Кардашинець). — Недавно до приміщень Українського Народного Союзу та видавництва „Свободи" загостили молодий музика і співак Олекса Мартинович у товаристві Андрія Фарміги, керівника співочого гуртка „Кобза", щоб у розмові з редакторами щоденника поділитися своїми досягнення. А вони непересічні. Авжеж після багатьох років напруженої праці здійснилася мрія молодого ентузіяста української музики — вийти з нею в американське музичне поле.

Олекса Мартинович і Андрій Фарміга у редакції „Свобода"

Замилування до музики, а до співу особливо, мав Олекса ще змалечку. Та щойно ставши на власний фінансовий грунт, почав все більше часу присвячувати своєму замилуванню до співу, що постійно приводило його до різних музичних груп. Ще з 1964 року почавши, співав він з оркестрами Гірняка, „Амор", іншими українськими та американськими музичними групами.

Думка про створення своєї оркестри нуртувала в ньому. „Я знав, що багато настирливости, праці та й терпеливости потрібно, — оповідав О. Мартинович, - але що задумав, мусів зреалізувати". Вже у 1973 році він зорганізував оркестру „Нова", з якою як її керівник і співак, виступав по багатьох українських оселях й осередках.

Молодий ентузіязт не спочив на цьому успіху. Закортіло його спробувати сили у награванні платівок. Та це виявилося „твердим горішком". Студії, до яких він звертався, були або неяксними, або просто — не по кишені. Довгі безплідні розшуки зродили відважне рішення — збудувати свою власну студію.

Почався дослідження модерних конструкцій, підшукування професійних сил з цієї ділянки, ну й, звичайно, заощаджування „гроша" для цієї цілі.

Так проминуло два роки, і ось, 11-го лютого 1977 року, - „День, якого я ніколи не забуду", сказав Олекса, — відбулося відкриття модерної софістикованої власної студії награвання платівок, прибудованої до його хати у Ню Бранзвику, Н.Дж.

(Продовження на ст. 5)

ЗСА „ВИДВОРИЛИ" ДВОХ ПОЛЬСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ

Вашінгтон. — Речник Державного департаменту заявив, що Уряд З'єднаних Стейтів Америки припинив всяку наукову виміну і „видворив" двох польських дипломатів у відплату за таке ж „видворення" американських високих урядників амбасади у Варшаві — Даніела Говарда і Джана Зеролїса. Уряд ЗСА запротестував формально проти трактування американських дипломатів польськими чинниками, заповівши рівночасно чергові відплатні акції в майбутньому.

Покищо Державний департамент наказав покинути ЗСА до 17-го травня ц.р. двом польським дипломатам Андже́єві Коросцінському, науковому співробітникові польської амбасади у Вашінгтоні, і Маріюшові Вознякові, урядникові у політичному відділі амбасади. При тому було наголошено, що викинення польських дипломатів є виразною відплатою за потягнення варшавських чинників, згідно Військової ради національного спасіння під керівництвом Войцеха Ярузельського. Крім того, ЗСА зірвали наукову співпрацю з Польщею, аж до відкликання, і виміну науковцями, які працювали в ділянках сільського господарства, публічного здоров'я й енергетики. У цих ділянках працювало приблизно 100 осіб з обидвох сторін.

В січні ц.р., президент Роналд Реген наклав санкції в ділянці економії, як стало відомо, що проголошений воєнний стан у Польщі триватиме довше. У сферу заборони входить також Совєтський Союз, головний протектор теперішньої польської військової хунти. У висліді цих заходів, як відомо, була заборонена діяльність вільної профспілки „Солідарність", а її провідні діячі були увязнені.

Терор режиму поширився також на закордонних дипломатів і журналістів, бо навіть американських праців ників амбасади польські чинники підтягнули під категорію „шпіонів" і повели пропагандивну кампанію проти ЗСА у контрольованій ними пресі.

У світі

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ЗНОВУ ВИСЛАВ ДВОХ середнього віку астронавтів до міжплянетарної станції „Салют-7", яка кружляє довкола землі від 10-го квітня ц.р. „Союз Т-5", так називається чергова міжпростірна совєтська ракета, на якій знаходяться два астронавти полковник Анатолій Березовой і летун-інженер Валентін Лебедєв. Поінформовані особи твердять, що в короткому часі в орбіту вилетять французький і совєтський астронавти.

ЗАХІДНІ ПРЕСОВІ АГЕНТСТВА ІНФОРМУЮТЬ, що на московській конференції миру, у якій брали участь церковні діячі і на якій недавно виступав також американський євангелицький проповідник Билли Грегем, наступив в відкритий двоподіл думок. Почалося все від того, що переважна більшість делегатів з країн так званого третього світу, які приїхали до Москви за совєтські гроші і живуть там на утриманні совєтського уряду, сильно оплескували виступи представників християнських, ісламських і буддійських релігійних груп, які виступали в тоні совєтської пропагандивної політики. Їм очевидно, відповідали речники поміркованих груп, які звертали увагу, що конференція перетворюється в політичний форум, скерований в першу черги проти З'єднаних Стейтів Америки й інших демократичних держав. Американський єпископ 59-річний Дейвид Прайс з Лютеранської Церкви закликав делегатів перейти до денного порядку над національними, політичними, ідеологічними і релігійними різницями і виключити пропагандивні нотки у виступах поодиноких делегатів, бо справа припинення нуклеарного озброєння є найважливішою і єдиною, для обговорення якої з'їхалися тут представники різних народів. Сам Билли Грегем і тим разом у своєму виступі обмежився тільки до пригадки про існування декларації прав людини ОН і помину мовчанкою намагання Москви сполітизувати релігійну конференцію.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО РОЙТЕРСА ІНФОРУЄ, що афганістанські повстанці зірвали у столиці Кабулі великі амуніції, спричинюючи великі пожежі в місті. Під час вибуху загинуло кількадесять совєтських і афганських вояків. Очевидці пізніше розказували, що після вибуху до совєтського транспортного літака під'їждали одна за одною закриті тягарові і санітарні військові автомобілі обладовані трупами вояків. Про цей випадок ходять різні версії: одні твердять, що зірвання магазинів наступило після обстрілу ракетами частини міста у якій стаціонує військо; інші твердять, що повстанці підклали під магазини розривні бомби, перебравшись перед тим в однострої афганських військовиків. І ще інші інформації говорять, що великий відділ повстанців в числі біля 300 осіб напав на кабульське летовище, знищуючи там совєтські транспортові і інші літаки і військовиків. Перестрілка між охороною летовища і повстанцями тривала біля двох годин.

ОДИН ІЗ ЗАСТУПНИКІВ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА Польської Народної Республіки Войцеха Ярузельського і спеціяліст від економічних проблем, Едвард Ковальчик, який відвідував минулого тижня Західню Німеччину, зустрічався там також з речниками так званих вільних демократів, які творять урядову коаліцію разом із соціял-демократичною партією канцлера Гельмута Шмідта. Він однак не надіявся, що вільні демократи вимагатимуть привернення прав для вільної профспілки „Солідарність" і домагатимуться політичних прав для всіх угрупувань в Польщі, які на їхню думку, мусять мати право на свою опінію у справі розв'язки кризової ситуації в Польщі. В комунікаті Вільної демократичної партії, опублікованому після розмов з Ковальчиком сказано, що речник цієї партії в боннському парляменті, Вольфганг Мішнік, піднесе цю справу на форумі парляменту і домагатиметься права для всіх груп у Польщі вирішувати свою долю. Яка була реакція представника військового режиму в Польщі не сказано, але політичні спостерігачі кажуть, що він відмовився від всяких коментарів в цій справі.

СКРАЙНЬО-ЛІВІ ПІДПІЛЬНИКИ, ЯКІ ЗАХОПИЛИ були бразилійську амбасаду в Гватемалі і тримали у закладі амбасадора і сімох інших осіб, були перевезені на летовище і посаджені на літак, який полетів до Мехіко. Таке було домовлення марксистів з гватемальськими урядовими чинниками у заміну за звільнення будинку амбасади і закладників, включно з амбасадором Антоніо Карльосом Абру е Сільва. Група з 20-ти марксистів протестувала проти потоптання громадських свобід в Гватемалі і терору „військової хунти", яка там є при владі.

БРИТАНІЯ ПОГРОЖУЄ ІНВАЗІЄЮ ОСТРОВІВ

Лондон, Велика Британія. — Міністер оборони Великої Британії Джан Нат виступив в неділю, 16-го травня ц.р., з престорогою, що у випадку неуспішності переговорів, які тепер ведуться на форумі Об'єднаних Націй з участю генерального секретаря ОН Гавіє Переза де Куеяра і представників Англії й Аргентини, збройні сили Великої Британії будуть змушені перевести інвазію на Фальклендські острови, бо, на думку британського уряду, Аргентина зумисно зволікає з переговорами, щоб наразити Англію на великі матеріяльні страти.

Вміжчасі британське летунство перевело декілька успішних рейдів в кінці минулого тижня на аргентинські позиції і, згідно з англійськими джерелами, на летовищі Стенлі знищено 11 бойових літаків і пошкоджено два кораблі. Міністер Нат заповів дальші рейди королівської фльоти і летунства з метою знищити запаси зброї й амуніції на островах і морально поелабити противника. Як і в минулому, інформації з Фальклендських островів дуже суперечні. Британці повідомляють про спад моралі аргентінських вояків на островах, які не бачать, мовляв, виходу з оточення; аргентинці натомість говорять про неспівмірні страти англійців не тільки матеріяльні, але також престижеві.

Британський амбасадор до Вашінгтону Нікoлас Гендерсон перебуває в Лондоні на консультації з власним урядом і покищо не відомо коли відбудеться друга фаза переговорів в ОН. Після останнього британського рейду на аргентинські позиції погіршились також вигляди на мирне полагодження конфлікту, а натомість подвоїлось підозріння в аргентинців, що Лондон вживає переговори тільки для того, щоб підтягнути в район південного Атлантику більше війська потрібного для інвазії. Міністер закордонних справ Англії натомість дуже оптимістично розцінює переговори. В Люксембургу, де він бере участь в конференції НАТО, Френсис Пим, заявив кореспондентам, що його уряд вичерпає усі доступні можливості для мирного полагодження і тільки у крайньому випадку вживатиме військову силу, якщо не буде іншої ради. Також державний секретар ЗСА Александер Гейг заявив, що З'єднані Стейти Америки готові всякими засобами допомогти обидвом сторонам досягнути порозуміння. Міністри закордонних справ держав Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) застановлялися також над продовженням економічних санкцій проти Аргентини, якщоб вона категорично відмовилась забрати свої війська з Фальклендських островів.

До мирної ініціятиви долучився також Папа Іван Павло II, який у розмові з журналістами заявив, що він ледве чи зможе відбути свою подорож до Великої Британії, призначену на 28-го травня ц.р., якщо до того часу не зайдуть зміни у мирних переговорах. Така візита, на думку Папи, може відбутися тільки в „атмосфері спокою".

В Америці

ПРО ОЛІМПІЯДУ 1984 РОКУ, ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ в Лос Анджелесі, будуть пам'ятати ще й тому, що Банкова комісія Конгресу ухвалила в четвер, 13-го травня, дозволити монетному дворові ЗСА викарбувати пам'ятковиx 17 монет, голосами 32 „за" і сім „проти". Над цією пропозицією ще голосуватиме Палата Репрезентантів, а Сенат вже ухвалив карбування олімпійських монет навіть у більшій різноманітності, бо аж 25.

НА ПРОХАННЯ І ЗАКЛИК КОЛИШНЬОГО президента Джиммі Картера високопоставлені особи з його Адміністрації, зібрані в помешканні Роберта С. Страуса на початку травня, щоб побажати Картерові і його дружині „бон вояж" до Скандинавії і Франції, склали також великі грошові пожертви, щоб заплатити 1,1 мільйона долярів боргу, зробленого в невдалій виборчій президентській кампанії Дж. Картера проти тоді кандидата Р. Регена, в 1980 році. На превелику прикрість численних ворогів Картера з ліво-ліберальних кіл Демократичної партії, зібрані гості дали суми від 5,000 до 2,500 долярів, щоб „книги діловодства партії були чисті перед роком нових виборів — 1984-им", — як висловився попередній Президент ЗСА.

СЕРЕД СЕНАТОРІВ, ЯКІ ВМІЮТЬ ЗРОБИТИ будь-яку справу добре, на одне з перших місць почав вибиватися сенатор з Кензасу республіканець Баб Долл, відомий колись приятель українців, голова Сенатської фінансової комісії. Цей сенатор, здається єдиний сьогодні, що втішається доброю опінією і в „лівого" сенатора Едварда Кеннеді з Массачусетс і в „правого" Строма Тирмонда з Південної Кароляйни. Колись консерватист, тепер В.Долл спрямувався до центру, і завдяки йому знайдено компромісову розв'язку закону про голосування, що її „не можна б було осягнути без Долла", — за словами Кеннеді. Сенатор Б. Долл також сприяє поміркованій розв'язці ще таких законодавчих справ, як фармерські, контроля вогнепальної зброї, харчові купони для бідних та загального бюджет Президента.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК РЕЧНИКИ УРЯДУ З'єднаних Стейтів Америки погрозили, що вони покинуть конференцію Об'єднаних Націй у справах здоров'я, якщо арабські країни і країни так званого третього світу, з підтримкою Москви, будуть далі бойкотувати Ізраїль і відмовляти йому права участи в подібних конференціях, останні передумали цілу справу і устами своїх представників відкликали бойкот ізраїльської делегації. Речником опозиції до Ізраїля, який виступав нібито від імени 29-ох держав, був представник комуністичної Куби.

З НАЙНОВІШИХ ревеляційних дослідів над плянетою Венерою стало відомо, що на цій другій плянеті, що подібна в багатьох відношеннях до Землі, і на найближчій Землі сусідці плянеті в напрямі до Сонця, були колись океани, тобто вода і повітря. Хоч тепер Венера розпалена до білого і суха, колись вона мала поміркований клімат, згідно з недавніми даними з американського сателіта.

ПОШТОВА СЛУЖБА КРАЇНИ НЕСПОДІВАНО розбагатіла: генеральний постмайстер Вілліям Ф. Болджер нещодавно в інтерв'ю визнав, що агенція нещодавно заробила лише в одному першому півріччі фіскального року майже півбільйона долярів. А в наступних місяцях зиски будуть ще вищі. Як відомо, в минулому році Поштова служба вимогла від Уряду дозволу піднести ціну на значки пересилки листів двічі — з 15 центів спочатку на 18 центів, а потім — на 20 центів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City N J 07303

Чи поворот молитви до школи?

Президент Реґен заявив в минулому тижні, докладно 6-го травня ц. р., що „настала пора дозволити нашим дітям молитися у школі" і заповів, що зголосить Додаток до Конституції, який гарантував би право шкільних дітей до добровільної молитви. Свою промову президент виголосив на леваді перед Білим Домом до кругло 100 релігійних лідерів з цілої Америки; ця церемонія була присвячена ідеї завести в Америці традицію окремого Дня Молитви. „Думаю (казав Президент) що молитва може скріпити нашу віру у Творця, який єдино має силу благословити Америку". Президент наґаврував факт, що Америка, яка славиться своєю відданістю ідеї свободи, обмежила ту свободу, якщо йдеться про молитви до Того, якому кожна людина завдячує своє існування і від якого залежить доля людини і народів. Насправді, ця критика президента Реґена стосувалася жалюгідної ухвали Найвищого Суду, який восьми голосами проти одного рішив 17-го червня 1963, що обов'язкові молитви у вселюдних (народних) публічних , отже міських чи стейтових школах, є неконституційними. Це рішення Найвищого Суду прийшло у висліді скарги одної атеїстки Меделин, Миррі О'Гер, яка була незадоволена, що її дитина має молитися у школі...

Це рішення Найвищого Суду було одною із найгірших помилок тієї високої установи за ввесь час її існування. Воно сприяло і сприяє вихововуванню американських дітей і середньошкільної молоді у відірванні від релігії, воно виключає релігію, отож віру в Бога, з формування світогляду у малят, коли той світогляд — за найновішими науковими ствердженнями — вже починає формуватися. Пропозиція Реґена — це компроміс: не вводити до шкіл примусової молитви на початку і на кінці щоденного навчання, а тільки дозволити молитися тим дітям, які цього захочуть, — це „добровільна" молитва, яку згадане рішення Найвищого Суду також виключало.

Ввесь час від того злощасного рішення Найвищого Суду ця проблема не переставала бути предметом палких дискусій і суперечок. Противники того рішення правильно вказували, що воно нісенітне і нелогічне, бож кожний американський президент і кожний високий урядовець присягає на Біблію, що буде виконувати свій уряд згідно з Божими і людськими законами. На американських банкнотах виписано „Віримо у Бога", — у гимнах і піснях співається „Боже, благослови Америку". Тому раз-у-раз лунали в Америці голоси, що треба привернути молитву до шкіл і треба завернути дітей до молитви. Відомий телевізійний коментатор д-р Абенд, до речі — прихильно наставлений до проблеми визволення України — правильно заявив у недавній телевізійній дебаті на цю тему, що ті, які обстоюють принцип „протиконституційности" молитви у школах, взагалі не хочуть, щоби американська дітвора-молодь виховувалася в релігійному дусі.

Додаток у проєкті президента Реґена, що це має бути „добровільна" молитва, як сказано — компромісовий, щоб зацитькати і втихомирити запеклих ворогів узагалі всякої молитви. Чи можна самій дитині у народній школі залишати вирішення, чи вона „хоче" або „не хоче" молитися? Така дитина не знає, яке повинно бути її виховання, вона ще не знає, що таке релігійне чи атеїстичне виховання, вона ще не всилі орієнтуватися у пов'язанні у сучасному світі проблеми релігії із ворожою Америці і всьому світові атеїстичною потугою комунізму з його совєтським осередком. Батьки мають рішати, але й держава має рішати. У всіх европейських країнах перед Першою світовою війною молитва у школах і навчання релігії були обов'язковими для всіх дітей і для всієї середньошкільної молоді. І це виходило в добро, а не на зло дітям і молоді. І тепер у більшості країн Західньої Европи таке водиться. Тільки в З'єднаних Стейтах, де є цілий лябіринт віровизнань і де у погоні за волею і свободою народилася течія сваволі, тільки тому, у З'єднаних Стейтах Америки могло прийти до такого курйозу, що атеїстка зголосила судову скаргу проти школи, де її дитині казали молитися і та її скарга замандрувала аж до Найвищого Суду, де й увінчалася тріюмфом.

Президент Реґен переконаний, що запропонований ним Додаток до Конституції знайде апробату у потрібних двох третинах усіх стейтових Асамблей.

Але це річ невідома. Бо зараз же совєтофільська Крайова Рада Церков і Жидівський Конґрес і „Американська Унія для громадянських свобод" заявила, що будуть вживати всіх зусиль, щоби не допустити до схвалення такого конституційного Додатку. Але добре сталося, що Президент сказав голосно правду про конечність повороту молитви до школи.

М. Платковський

НЕЗГОДА В НЕ-КОМУНІСТИЧНОМУ СВІТІ

Брак єдности — це ще не найбільше зло в політичних взаєминах тих держав, які мають боронитися від постійних аґресивних дій і плянів комуністичного бльоку, очоленого чи радше підпорядкованого СССР. Бо між цими державами не тільки, що немає єдности, але часто панує незгода і ворожнеча і вибухають різнорідні конфлікти. З цього безумовно користає Москва, яка хоч у деяких випадках і не є безпосереднім спричинником того чи іншого конфлікту між не-комуністичними державами, але зате намагається роздмухати і використати для себе кожний конфлікт, якщо такий вибухне.

Останній приклад такого конфлікту — це спір за Фалькляндські острови поміж Арґентиною і Великобританією. Незалежно від того, чи цей конфлікт буде далі поширюватися і розвинеться у справжню війну, наслідки його будуть ще довго тяжіти над політикою Заходу.

Арґентина не належить, властиво, до держав західнього світу, які примушені боронитися від совєтської аґресивної політики. Вона, проте, має велике значення для специфічної політичної лінії ЗСА, які все більше мусять протиставитися совєтському проникканню до країн Латинської Америки. З цими країнами ЗСА мають чимало клопоту. Але можна розуміти наставлення президента Реґена, який вважає за потрібне підтримувати ці країни навіть у тому випадку, коли вони мають диктаторські і далекі від демократії режими, але які не допускають до встановлення в них комуністичних режимів, підлеглих Москві, що становило б смертельну небезпеку для ЗСА. Ці останні впливають, як можуть, на повільну демократизацію режимів Латинської Америки, але не хотять допустити до їх поваленя комуністичними рухами спротиву, що їх безпосередньо чи посередньо (через Кубу) підтримує Москва. Бож, зрештою, що виграло б населення цих країн, якби права диктатура була замінена менш жорстокою ліво-комуністичною диктатурою?

Через арґентинсько-британський конфлікт у найбільш незручному становищі знайшлися, власне, ЗСА: вони мусіли б обороняти позиції свого найкращого союзника в Европі — Англію — та не можуть також наразитися Арґентині. А ця остання, хоч не дуже то підтримує політичні потягнення ЗСА (згадати б хоча досить перфідну ролю Арґентини, коли колишній президент Картер проголосив ембарґо на збіжжя для СССР після совєтської аґресії в Афганістані), проте вона відограє велику ролю у Латинській Америці. Тому то, очевидно, державний секретар Гейґ робив і, певно, ще робитиме зусилля, щоб арґентино-британський конфлікт полагодити без війни. Але — що буде, якщо між Великобританією і Арґентиною таки вибухне затяжний воєнний конфлікт?

Назагал треба ствердити, що хоч англійському урядові й роблять закиди в тому, що він, знаючи претенсії Арґентини до Фалькляндських островів, не поробив заздалегідь заходів безпеки, а лише після арґентинського нападу післав потужну ескадру кораблів вже по доконаному факті (що коштувало втрати свого посту британського міністра закордонних справ), — західній світ стоїть по стороні Великобританії, бож Арґентина наглядно поповнила аґресію і в ній панує диктаторський режим. А Москва? Ця остання явно симпатизує з Арґентиною і навіть обіцює свою допомогу. Ясно чому: щоб послаблювати Захід непотрібними конфліктами. Бож хоч у цей момент СССР не має немов би то наміру виступити більш активно, але легко можна собі уявити, в якому положенні опинилася б Англія, а з нею і вся Европа, якби СССР розпочав якісь аґресивні кроки в цей момент, коли майже вся морська потуга Англії знаходиться віддаленою на тисячі кілометрів від европейського материка. І тому ясно також, що Вашінґтон буде далі робити всі можливі заходи, щоб запобігти поглибленню арґентинсько-британського конфлікту.

Конфліктні ситуації існують і в інших пунктах світу. На Близькому Сході такі яскраво антикомуністичні держави, як Савдійська Арабія або Йорданія, не можуть знайти якогось способу, щоб замиритися нарешті з Ізраїлем. Приклад Єгипту на них не вплинув. І хоч Ізраїль своїми деякими потягненнями утруднює часом цим арабським державам піти на замирення з державою жидівського народу, проте треба зрозуміти і політику ізраїльського уряду. Оточений з усіх сторін смертельними ворогами, він намагається затримати такі кордони і таку перевагу, щоб могти забезпечити саме своє існування. І тут не міняє справи та очевидна істина, що Москва, прагнучи руками арабів знищити Ізраїль, прагне також пізнішого підпорядкування собі і знищення незалежности арабських держав.

На Далекому Сході ніяк не може прийти до цілковитої гармонії поміж Китайською Народною Республікою і ЗСА через справу Тайвану. А ж КНР, хоч і сама має в себе комуністичний режим, проте стоїть у гли-

(Закінчення на стор. 6)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Неукраїнської співачки — український концерт

„Вечір української пісні" в виконанні сопрана Сіми Горецької мав одну вагому і унікальну особливість, а саме оце найправдоподібніше вперше в історії концерту української пісні, співачка жидівської національности виповнила цілісну концертову програму, тільки українськими пісенними творами. Треба теж звернути виразно увагу, що в її програмі не було не тільки жадних російських — як це в таких випадках часто буває — але навіть жидівських пісень. За це співачці Сімі Горецькій належиться щире признання. І сталось це без якихнебудь політичних мотивів; може деякий вплив на цей похвальний крок мала прихильна критика автора цих рядків на її концерт з кількома українськими піснями два роки тому; однак без сумніву, рішаючим чинником у виборі співачкою української програми, була краса і винятковий чар самої нашої пісні. Годилося б теж запримітити, що з музично-стильової сторінки в укладі програми було одне недомагання, тобто, що вона мала не зовсім одноцільний характер, бо складалась, крім клясичного — з включенням фортепіянового сольо — в дальшому, з легкого жанру пісень. А це ж без шкоди для ефекту виступу, могла співачка оминути, бо враження по виконанні клясичних пісень із народними, було, самозрозуміло, куди глибше і краще, як по вислуханні пісеньок розважального характеру.

На цьому „Вечорі української пісні", що відбувся у малій Карнеґі гол. 24-го квітня ц. р., безумовно повинно було бути більше українських слухачів. Наші люди майже ніколи не потраплять застановитись і подумати над питанням: який це концерт, хто і де його виконує? А воно конечне. Чи ж може бути простo щось цікавіше, як рідні, українські пісні у виведенні жидівської співачки з Києва? Однак, на жаль, і жидівська публіка теж не зовсім дописала. Був тут дехто з різнонаціональних слухачів. Самий же виступ осягнув позитивний і гарний успіх із критичної точки зору, а в самих учасників навіть дуже добрий відгук.

С. Горецька не реклямувала себе оперовою співачкою, як це в нас часом водиться, а скромніше: солісткою Київської філармонії та оперети. Голос її — з природи гарного сріблистого тембру, музикальність помітна, сценічна поява — білявка з синьосірими очима — корисна і з'єднуюча. Мистецьким акомпаньятором був знаменитий молодий піяніст, її син, Володимир Зайців, що закінчив консерваторію у Житомирі і який, пізніше, між вокальними частинами, продемонстрував блискучо Д. Скарлятті: „Сонати" де-моль і це-дур.

Співачка розпочала свій виступ не зовсім вдячною піснею Стеценка: „О не дивуйсь" та його ж мелодійною: „Вечірньою піснею". Розспівавшись, у неї свобідніше і краще прозвучали Лисенкові пісні: „Ой маю я оченята" (слова Шевченка) та „Чого вода каламутна" з „Наталки-Полтавки", а дуже добре „Огні горять" та „Сумної провесни" (слова Л. Українки). Прекрасна, різко-контрастна, хоча і коротка пісня до одноразових Шевченківських слів „Огні горять" була найкращим і зворушливим мистецьким досягненням вечора. Дивно, що наші співаки не виконують цієї винятковоі пісні. Малим хлопчиною я чув її в інтерпретації славетного тенора М. Менцінського і вона полонила мене на все життя. Тому то пізніше співав я її часто на концертах. Аж оце знову — як же знаменно — довелось почути її у виконанні неукраїнської співачки. Гарну і рисковну до виведення пісню Надененка „Чого являєшся мені" (із „Зів'ялого листя" Франка) почули ми дальше, а опісля популярну „Ой казала мені мати" із „Запорожця" та з народних „Глибока керниця", „Чом, чом не прийшов". Дійсно таки радісною новинкою була зовсім не виконувана Косенкова „Колисанка" і — мимо майже пів тузеня знаних, невідома народна „Терен, терен". Інтерпретація Горецької була завжди музикальна і переконлива, дикція дуже чітка, горішні тони, що їх, на щастя, було не багато, були позначені інколи дещо тремулюючим звучаннями; голос її без форсування звучав найкорисніше.

Наприкінці, в піснях легкого жанру, співачка зовсім непотрібно послуговувалась мікрофоном, бож голос у неї великий. З пісеньок авторства відомого вже із Союзівки Леоніда Вербицького в виконанні сопраністки, привернули до себе увагу його мелодійні „Жоржини". До українського тексту самої співачки „Я люблю Ню Йорк" Вербицький написав мелодію, що її Горецька співала перше по-українськи, а потім по-англійськи.

В. Зайців, акомпаньюючи самий собі, відспівав до мікрофону успішно низку пісеньок П. Майбороди, Білаша, Зуєва, закінчуючи Івасюковим „Водограєм" та вже зі сопраном у дуеті: „Червоною рутою"

Із залі неслись не тільки темпераментні оплески, але і виклики „браво" — це було недвозначною ознакою, що концерт слухачам таки подобався.

Теодор Терен-Юськів

Д-р Святополк Шумський

„ОБЕЗВЛАСНЕНЕ СУСПІЛЬСТВО" — НОВА НАУКОВА ПРАЦЯ ПЕТРА БАЛЕЯ

У минулому році, українці у вільному світі, а особливо українські установи, збагатилися вартісною науково-дослідною працею у формі 685-сторінкової книги „Обезвласнене суспільство. Автор цієї небуденної своїм змістом вартісної книги — це визначний український діяч, письменник і публіцист, маґістер прав і економіст — Петро Балей, який присвятив тій книзі сімнадцять років свого життя наполегливих розвідок та розшуків по світових архівах та книгозбірнях.

Цей унікальний твір — небуденний тому, бо у ньому автор з прецизністю хірурга, пером, мов гострим скальпелем, здійняв облудну маску з ідеології, творцем якої був горезвісний Карл Маркс, відслонивши перед світом справжнє його обличчя та справжню його мету.

До сьогодні, на превеликий жаль, посеред поважної кількости утопійних симпатиків марксизму існує переконання і віра у вселюдський доброчинний гуманізм вчень Маркса та його відданість трудівникам світу: робітникам і селянам, які, мовляв, терплять гніт та визискування багатіїв. Ці особи, заморочені марксистським кадилом, навіть і збагнувши жорстокість комуністичної системи, та будучи нею переслідуваними, намагаються обороняти марксизм, закидаючи комуністичній системі у її тоталітарних сучасних формах „відхід" від „справжнього" марксизму, та іноді звуть себе „неомарксистами". Вони не почувають в собі мужньої відваги зробити ревізію своїх переконань та змінити їх, глянувши у вічі правді. Ми повинні зі сумом ствердити, що до сьогодні, не лише країни комунізму черпають відомості про Маркса та його ідеологію, виготовлену своїми ж „вчителями, а також, на жаль, цю ж саму інтерпретацію марксизму, вправно „вибілену", можна бачити майже в усіх книгарнях та бібліотеках країн вільного світу.

Відповідь на питання, чому стан такий існує є та, що до сьогодні крім пропаґандивної антимарксистської літератури не появилася у вільнім світі ні одна вартісна справжня наукова праця, на цю важливу в сучасній добі інтриґуючу тему.

Оборонці марксизму, використовуючи необізнаність та наївність мас, останньо у своїх акціях дійшли до великого абсурду, порівнюючи марксизм до християнства, та придбала навіть і деяких симпатиків своїм „теоріям" з-посеред християнського духовенства. Будучи свідком морального, духового та національного занепаду народів уярмлених марксистсько-комуністичною облудою, автор книги „Обезвласнене суспільство" спокійно і послідовно дає читачеві у ній обґрунтовані докази, побудовані не на припущеннях та багатій фразеології, але на конкретних цитованих ним матеріялах та документації, які свідчать про те, що розбіжності поміж панівним сьогодні тоталітарним комунізмом та вченнями Маркса — не існують та не існували. Автор твердить, що ідеологія Маркса була і є запорукою втримання диктаторської влади в країнах комунізму, та що найбільша з них потуга — СССР, з „побожною" послідовністю стежила та стежить, щоби бува не було „відхилів" від вчень Маркса, бо це було би смертельною загрозою для збереження влади партії та кремлівських „вождів". Згідно з вченням Маркса, передумовою здобуття влади над клясами трудівників, це — відібрати їм приватну власність. Обезвласнене суспільство стане послушним партії, яка користуватиметься необмеженою владою та буде диктувати клясам трудівників усе що згідне з рішеннями та волею партії.

Отож, як бачимо марксизм і комунізм є нероздільні, вони взаємно себе доповняють, та діють під облудною маскою, буцімто в ім'я інтересів трудящих, одначе справжньою ціллю Маркса було — безоглядне та жорстоке уярмлення суспільства шляхом його обезвласнення на користь партії та її „вождів".

Маркс у своїх листах до співдумців виразно ділиться своїми плянами та методами, що їх автор П. Балей так яскраво і точно передав у своїй праці.

Ця монументальна наукова студія справжнього марксизму та його творця захоплює нас своїм багатим змістом, своїм форматом та глибиною теми. Тому, цю книгу треба уважно студіювати як і кожну подібну наукову працю. Одначе, не зважаючи на її поважний зміст — „Обезвласнене суспільство", читаємо з напруженим зацікавленням, бо автор майстерно пов'язав у нім свої думки і твердження з чужими цитатами та був щедрим поясненнями, що можна зустрінути майже на кожній сторінці його твору. Цим же самим цей твір випромінює яскравість думки та переконливість.

Книга П. Балея являється

(Продовження на ст. 6)

О. митр. Богдан Ганушевський

РЕҐЕНСБУРҐ — ПРИБІЖИЩЕ СКИТАЛЬЦІВ

I

Зближається незвичайно важливий з'їзд, що різниться своєю тематикою і підходом від усіх реґіональних з'їздів колишніх жителів Галичини, які відбувалися і ще відбуваються на терені ЗСА і Канади. Це з'їзд колишнього проводу, співробітників і загалу скитальців, що жили, молилися, працювали й боролися у Реґензбурзі. Вони боролися за своє життя, що є найвищим природним законом існування душі й тіла, зокрема вони боролися за свою свободу, що є найвищим законом існування духа. А ці два закони були поважно загрожені для всіх тих українських патріотів, що опинилися поза межами України, головно в Німеччині, як примусові робітники, а зокрема в кількох місяцях перед закінченням Другої світової війни, коли політичні еміґранти почали десятками тисяч напливати до Німеччини, зокрема через Чехо-Словаччину й Австрію. Першим головним бастіоном був Реґенсбурґ і довколишні міста. Скитальці, які там опинилися, зазнали страхів бомбардування альянтами вдень і вночі, голоду, недостачі найконечніших засобів до життя і відповідних житлових приміщень, шикан німецької адміністрації та всякого поневіряння, що й тяжко це описати. Та найбільшим страхіттям було невідоме майбутнє. Хто займе цю частину Німеччини, Баварію? Західні альянти, чи СССР? Якщо СССР, тоді смерть, а в найкращому разі Сибір. Люди молилися по домах, бо німецькі церкви були замкнені, а вістка, що Ґестапо повісило на придорожній лямпі славного провідника римо-католицької катедри в Реґенсбурзі, наповнила всіх пригнобленням. Але приходила весна, а з нею віджили надії на краще завтра, що мало прийти після усяких життєвих проб.

У лютому 1944 році утікачі в Братиславі, на Словаччині, зорганізували т. зв. Поїзд Комбатантів, яким ми разом з братом Тарасом, та з нашими родинами, під градом англійських та американських куль і бомб, заїхали до наших знайомих у Бурґвайнтінґу, до інж. Дмитра Тромси та його родини й примістилися у робітничих бараках. Після кількох днів за старанням римо-католицького пароха моя родина і я примістилися у старечому домі, яким завідували лютеранські Сестри. Мій брат Тарас з дружиною поїхав до Австралії. Наших знайомих Івана Свищука й його дочку Марію забила бомба в підвалі стодоли біля нашого бараку, в якому ми попередньо мешкали, разом з 25 робітниками. Нам жилося добре в тому старечому домі, тільки що докучав нам голод, бо приділ харчів був дуже малий, а від бомб ми втікали в поле. Наші розмови з інж. Тромсою, звичайно, кінчалися постановою, що після закінчення війни ми візьмемося організувати наших людей та їм допомагати. Цю постанову, ми виконали краще, ніж ми сподівалися, при Божій допомозі та добрих людей.

Ще перед самим закінченням війни, рятуючись від бомб, що ставали щораз більш настирливі, моя родина і я переїхали до Нідертравблінґу, другого села від Реґенсбурґу, де зовсім не бомбардували так, як Бурґвайнтінґ, що був східньою залізничою станцією Реґенсбурґу. В Нідертравблінґу жив мій шкільний товариш інж. Володимир Приймак зі своєю родиною, тепер у Рочестері, Н. Й. Ця добра родина нас часто спомагала харчами, бо працювала на полі. Ми будемо їм завжди вдячні за їхнє благородне серце. За якийсь час я довідався, що в Реґенсбурзі живе в римо-католицькій Духовній Семінарії і там працює о. д-р Юліян Катрій, ЧСВВ. Я з ним познайомився і ми обговорили багато справ, що відносилися до утікачів. 27-го квітня прийшли до Нідертравблінґу американці. На початку травня 1945 року відвідав мене мій професор з Богословської Академії у Львові о. д-р Іван Гриньох, що їхав кіньми й возом до Мюнхену. Ми обговорили справу заснування Допомогового Комітету в Реґенсбурзі, в чому я мав практику, бо був головою Допомогового Комітету в селі Щавнику, біля Криниці, коли там приїхало кількасот скитальців з цілої України, а між ними мій дальший вуйко о. Іван Романчукевич з родиною.

У половині травня 1945 року о. д-р Катрій, інж. Тромса і я умовилися піти до військового управління в Реґенсбурзі, щоб отримати інформації у справі заснування Українського Допомогового комітету. Ідучи, ми були трохи збентежені, бо не знали як поставляться до нас американці й чи не видадуть нас своїм червоним союзникам. На нашу велику несподіванку нас завели до канцелярії заступника військового губернатора підполковника Яромира Поспішила, секретаркою якого була наша українка Маруся. Полковник Поспішил заговорив до нас доброю чеською мовою, а я відповідав йому по-словацькому, бо тієї мови я насилу вчився, будучи три місяці під совєтськими й словацькими партизанами в жупі Банської Бистриці. Від долі о. Королюка, якого застрілили в селі Малінцу біля Віліни, в якій ми жили в манастирі оо. Вербістів, захоронила мене єдино виказка моєї дружини Анни, що мала чехословацьке громадянство, бо походить з Карпатської України. Вона добре володіла чеською і словацькою мовами з питомою, для цих мов, вимовою. Полковник Поспішил порадив нам унести подання і подати причини. Після того нас п'ятьох, о. д-р Катрій, інж. Тромса, о. Омелян Шараневич, душпастир Реґенсбурської парафіяльної округи, інж. Приймак і я уклали гарний меморіял. Його переклала римо-католицька монахиня, знайома о. Катрія, що вчила англійської мови, й ми цей меморіял занесли до головної кватири Військового Управління, дня 28-го травня 1945 року. За якої півгодини ми отримали дозвіл на письмі на заснування Українського Обласного Допомогового Комітету (УОДК) на подвійну область Нідербаєрн і Оберпфальц, уповажнюючи о. д-ра Катрія, мене і інж. Тромсу (в такій черзі подано на письмі) зорганізувати УОДК і його повести. З приводу відвідин полк. Поспішил дав нам оберемок „Щоденних Вістей". Вдорозі додому я зорієнтувався, що це комуністична газета й йому її відніс. Здається Поспішил нас випробовував, не знаючи хто ми, бо засміявся і каже: „Окей! Висьте гескі люди!" Тоді приніс другий оберемок „Свободи" й каже: „То се пак буде вам нравіт." Кажу: „Айно, прето же тризуб є українсков знаменков нашего еще несвободнего штату". Він з увагою поглянув на тризуб на газеті й перейшов до справ, з якими я до нього прийшов. А справ у мене до полковника Поспішила все було багато й добра доля зв'язала мене з ним на не цілий рік.

(Продовження буде)

Окружний з'їзд відділів СУА в Ню Йорку

Дня 21-го лютого ц.р. відбувся Окружний З'їзд делеґаток відділів СУА Округи Ню Йорк. Голова Окружної Управи Оксана І.Щурова, відкриваючи Окружний З'їзд, привітала всіх і попросила до молитви. Тому що це були дні святкувань 90-ліття з дня народження Їх Блаженства Патріярха Йосифа Сліпого-відмовлену „Молитву за Патріярха" і відспівано Многоліттєвія. На підставі звіту Верифікаційної комісії голова ствердила правосильність з'їзду і відчитала порядок нарад, який прийнято без змін. Опісля вона привітала представницю СУА Ольгу Гнатейко, вільного члена Екзекутиви СУА.

На пропозицію Ірини Комар, вибрано Президію в складі: Євгенія Рубчак — голова, Дарія Сірко — заступниця, Надія Савчук — секретарка. О. Щурова передала Президії ведення з'їзду. Затверджено Верифікаційну комісію в складі: Євгенія Івашків і Леся Ґой. До перевірки протоколу з попереднього з'їзду Рома Шуган запропонувала: Анну Рак, Марію Ржепецьку й Емілію Ройовську. На пропозицію Ольги Гірної до Комісії ухвал ввійшли: Люба Артимишин, Анастазія Бродін, Уляна Ганущак і Ірина Мокрівська. Тому що Номінаційна комісія працювала вже шість місяців, на внесок Євгенії Івашків, затверджено її в такому складі: Надія Попель — голова, члени: Лідія Магун, Валентина Третяк, Єлисавета Ґеба, Зеновія Зарицька і Олександра Крумшин.

Опісля звітували члени управи. Протоколярна секретарка Леся Ґой сказала, що написала одинадцять протоколів, з того десять зі засідання Окружної Управи, і один зі засідання Екзекутиви. Вона розсилала теж протоколи — копії для далеко віддалених відділів, щоб вони були своєчасно поінформовані про біжучі справи. Кореспонденційна секретарка Євгенія Івашків звітувала, що було 81 приходячих письм, а 62 — виходячих. У міру потреби вона писала повідомлення про засідання Окружної Управи. Вона вела діловодство і скликала перше засідання Номінаційної комісії. Фінансова секретарка Віра Шпонтак подала касовий звіт Окружної Управи і прибутки та розходи Відділів. Опісля вона передала представниці СУА чек на суму 200 долярів, від Окружної Управи на 100,000-доляровий фонд імени Олени Лотоцької. Організаційна референтка Марта Данилюк у своєму звіті сказала, що Округа має 14 Відділів з 518-ма членками; вступило — 49, вибуло — 37. Створено новий Відділ 119-ий на Йонкерсі, розв'язано Відділ 105-ий на Стетен Айленді. Вона відвідала Відділи в Окрузі з гутірками на тему: „Історія СУА в прозірках від піонерських часів до XIX Конвенції", як також — „Структура і система нашої організації". Розповсюджувала матеріяли для приєднання нових членок і доручила запровадити картотеку членок. Культурно-освітня референтка Надія Савчук приготовила програму на „День Союзянки". Виховна референтка Теодора Британ відвідувала світличку 33-го Відділу. На жаль, запланований дошкільний день їй не пощастило зорганізувати. Збирала адреси наших ґрадуанток з коледжів для нашого журналу „Наше життя". Приготовила станок на „День союзянки" з дитячою літературою і посібниками для виховників. В Окрузі є дві світлички, один Відділ опікується школою українознавства, а — другий провадить курс сальонових танків для молоді. Референт суспільної опіки Лідія Черник висилала картки до в'язнів у СССР, відвідувала старших хворих членок, була присутня на доповідях Дорадчої організації у справах дітей з нагоди міжнародного року недорозвинених дітей.

Пресова референтка Люба Артимишин своєчасно інформувала членок і громадянство про важливіші культурно-освітні і розвагові імпрези в Окрузі. Імпрезова референтка Михайлина Баран приготовила технічну ділянку „Дня Союзянки" і також виграшу. Разом з відділами вона підготовила „Веселий вечір". Мистецька референтка Олімпія Роговська з нагоди 5-ліття заснування Українського Музею в Ню Йорку зорганізувала розпродаж жетонів на Музей, що дало у висліді 1,567.20 долярів і чек на цю суму референтка передала представниці СУА Ользі Гнатейко. Це була праця всіх відділів. 9-го жовтня м.р. відзначено спільно з Літературно-Мистецьким Клюбом 5-ліття існування Українського Музею у Ню Йорку. Тому, що в пресі не було допису про цю імпрезу, вона, на маргінесі Окружного З'їзду, познайомила з програмою цієї імпрези. Програму відкрив голова інж. Тарас Грицай, а голова Оксана І. Щурова сказала вступне слово. Люба Волинець, мистецька референтка Головної Управи, подала історію 5-літнього існування Музею в прозірках. Лариса Магун-Гурин відспівала дві пісні Лисенка і одну В.Івасюка. Тоді програмою проводила Надя Савчук.

Референтка зв'язків Анастазія Бродін після атентату на президента Роналда Реґена вислала до нього телеграму. Домоглася перенесення українського відділу бібліотеки з Томкінс площі до бібліотеки Оттендорфера при Другій авеню. Кореспондувала зі стейтовою репрезентанткою Мілісент Фенвік, яка допомагає українським дисидентам. Була на конференції в справі еміґрантів в Міській Раді. Головним промовцем був єпископ-помічник Антоніо Й. Вавіляні, він в своєму слові кількакратно згадував майже всі еміґрантські національності, лише ні разу не згадав про українців. В часі запитів наша заступниця голови Розалія Полчі запиталася єпископа з якої причини він не згадав такої великої і зорганізованої групи як українці. Єпископ невиразно сказав, що чув про таку групу і як буде друкувати свою доповідь, то допише. Посадник Ню Йорку Едвард Кач, щоб затерти прикре враження, кілька разів згадав добре про українців і при відході попрощався лише з нашою групою. На перерві чужинці підходили до Р.Полчі і їй ґратулювали.

Господарська референтка Люба Павлик дбала про приготування перекусок на імпрезах Окружної Управи чи на пленумі Головної Управи. Адміністраторка домівки Марія Ржепецька і касирка Ірина Комар завжди мали повні руки праці, дбаючи про чепурний і культурний вигляд домівки. Улаштували засвічення ялинки. Голови Відділів 1, 21, 35, 62, 64, 71, 72, 82, 83, 89, 104 і 119-го звітували з діяльности своїх відділів.

Голова Окружної Управи сказала, що в першій половині року Округа підготовлялася до XIX Конвенції СУА. Конвенція випала успішно, на ній чотири відділи відзначено, а дві членки нюйорської Округи стали почесними членками, а це: Лідія Крушельницька і Леся Різник. Подвійними меценатами стали два відділи, а поодинокими — Округа і два відділи Українського Музею. Всі відділи вирівняли зобов'язання до Головної і Окружної Управ. 90 відсотків членства передплачує „Наше Життя". Членки нашої нюйоркської Округи входять до Головної Управи, редакції „Нашого Життя", до СФУЖО, СКВУ і Управи Українського Музею. Голова СУА Іванна Рожанковська входить до президії Крайової жіночої ради. Управа відбувала сходини щотретій вівторок кожного місяця. Присутність членок на сходинах-90 відсотків. Усі референтки відбули сходини зі своїми дотичними референтками відділів. На пропозицію організаційної референтки Марти Данилюк відбуто сходини трьох референтур: Суспільної опіки, Організаційної і Пресової; показалося, що такі спільні наради - успішні. 10 відділів відбули свої загальні збори. Голова звітувала, що відвідувала відділи при різних оказіях, репрезентувала Округу на українськім громадськім терені і американськім. Вона вважає, що членство СУА здисципліноване, охоче до праці. Вкінці голова подякувала за співпрацю і сердечне до неї відношення.

Контрольна комісія: Дарія Костів — голова, члени: Галина Білик, Наталія Ванько, Катерина Папуґа і Емілія Ройовська перевели контролю і знайшли всі діловодства ведені взірцево. В дискусії над звітами порушено деякі технічні браки в звітуванні і в звітних листках та запропоновано, щоби Головна Управа поробила потрібні зміни і упрощення.

Після полуденку приступлено до представлення голів і делеґаток відділів. Відтак мистецька референтка Любов Волинець сказала про деякі картки видані Українським Музеєм і СУА, як також пояснила символіку, техніку і значення мініятюр на підставі мініятюри із Збірника Святослава на картці УМ. Вона також розповіла про значення весільних вінків, як прикраси і як охорони молодої перед злими духами. Присутні вислухали з великим зацікавленням її розповіді і просили Л.Волинець, щоб подала ті пояснення у „Нашому Житті". Представниця Головної Управи Ольга Гнатейко похвалила Округу за працьовитість і здисциплінованість. Вона звернула увагу на те, щоб збільшити датки на В-во „Нашого Життя", щоб воно могло дальше справно працювати. Вона також сказала, що на те, щоб розгорнути працю цілої організації треба фондів і тому Головна Управа створила 100,000-доляровий Фонд ім. Олени Лотоцької, який треба підтримати. О.Гнатейко рівнож заохочувала — вишукувати свідків голоду на Україні і записувати їх розповіді. В дальшому вона підкреслила важливість приєднування вільного членства, пропаґування конференції молодих жінок у жовтні на Союзівці, як і важливість подтримки Українського Музею.

Верифікаційна комісія подала, що на залі є 46 уповноважнених делеґаток, 12 голів відділів, три членки Головної Управи, сім членок Окружної Управи і двоє гостей, разом — 70 осіб. Комісія перевірки протоколу ствердила вірогідність. Голова Номінаційної комісії Надія Попель прочитала листу запропонованої Управи: голова — Лідія Магун, І-ша заступниця — Надія Савчук, ІІ-га заступниця — Анастазія Бродін, протоколярна секретарка — Леся Ґой, коресподенційна секретарка — Дарія Чехович-Калинич, організаційна референтка — Олександра Крумшин, культурно-освітня — Оксана Ленець, виховна — Віра Шпонтак, пресова — Люба Артимишин, суспільної опіки — Лідія Черник, референтка зв'язків — Софія Котик, імпрезова — Михайлина Баран, мистецтва — Олімпія Роговська, господарські референтки: Катерина Папуга, Євгенія Михайлюк, Пелагія Юркевич. Голова Контрольної комісії — Оксана І.Щурова, члени: Розалія Полчі, Емілія Ройовська, Євгенія Рубчак, Уляна Ганущак. Адміністрація домівки: домівкарка — Віра Шуль, касирка — Оксана Лопатинська. Хорунжа — Стефанія Савка.

Предсідниця з'їзду Євгенія Рубчак представила всі членки Управи. Представниця Ольга Гнатейко подякувала Оксані І.Щуровій за її працю як голови Окружної Управи і вручила їй грамоту СУА. Всі присутні постанням і оплесками виявили своє признання. О. Щурова зі зворушенням подякувала всім за вияв сердечности, а грамоту просила долучити до протоколу з'їзду, як доказ спільних зусиль цілої Округи. В дальшому затверджено висоту вкладки як також прийнято прелімінар бюджету, що його опрацювала Віра Шпонтак.

Проєкт ухвал прочитала Люба Артимишин: Окружний З'їзд вітає Їх Блаженство Патріярха і Кардинала Йосифа Сліпого з його 90-літтям дня народження і 65-ти літтям священства і заявляє свою підтримку у всіх його змаганнях. Окружний З'їзд вітає почесну голову Лідію Бурачинську і членок Головної Управи СУА. Окружний З'їзд доручає: 1) серйозно працювати над збереженням української родини під час декади Української Родини; 2) вести підготову до належного відсвяткування 1,000-ліття Хрищення Руси-України; 3) причинитися до відзначення трагічної дати 50-ліття голоду в Україні; 4) посилити зв'язок референток Окружної Управи з референтками Відділів; 5) підтримати кампанію за приєднання вільних членок; підтримати заплановану в жовтні ц.р. на Союзівці конференцію жінок; 6) інтенсивно пропаґувати по Відділах Фонд ім. Олени Лотоцької; 7) призначити місяць жовтень на підтримку Українського Музею; 8) продовжувати збірку світлин та експонатів для Музею; 9) заохочувати референтки суспільної опіки до відвідування старших віком і хворих членок організації СУА; 10) приєднати більше осіб в допомогу Музеєві. Проєкт прийнято.

Внески і запити відносилися до різних технічних і внутрішніх справ, які можуть поладнати відносні референтки Головної або Окружних Управ.

Нововибрана голова Лідія Магун подякувала за честь і довір'я, та підкресливши свою гордість належати до найстаршого-піонерського І-го Відділу СУА, попросила про співпрацю усіх членок. Окружний з'їзд закінчено гимном СУА.

Люба Артимишин

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ ФОНД зложили:

1,000.00 дол. Куровицький Ераст і Ярослав та Ірина з дітьми - як невянучий вінок на могилу бл.п. Дружини, Мами і Бабці.
200.00 дол. д-р Леонід і Ірена Рудницькі,
по 100.00 дол. Михайло Дорош, Андрій Турчин, Михайло і Валентина Дуциловичі (з нагоди Різдва Христового), Богдан і Марта Гурко, Неоніла Кліш, Анна Никифоряк, Евстахій і Ірена Дерзко, Теодозій і Євдокія Савків,
75.00 дол. А. і І. Гуцуляк (з цего 25.00 дол. на Коляду)
по 50.00 дол. д-р Ігор Кунаш (Коляда), Н.Н., інж. Стефан і Володимира Кушей (в пам'ять бл.п. Тараса Косовича), Йосиф Губчак, Богдан і Александра Флорчук,
по 25.00 Дмитро Меліш, Ярослав і Ярослава Букачевські, Анна Барчак,
20.00 дол. С.Волянський (замість квітів на могилу бл.п. Тараса Косовича)
по 10.00 дол. Є. Костюк, (Коляда), Наталія Котович (Коляда), д-р Леонід і Ірена Рудницькі (замість квітів на могилу бл.п. Мирослава Абрисовського),

З нагоди 90-ліття Уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа на Патріярший Фонд зложили:
по 1,000.00 дол. Марія Чучман, Володимир і Ірина Біловус, Михайло і Анна Похмурські,
500.00 дол. д-р Роман і Лідія Смик,
250.00 дол. Іван і Ева Дідич,
по 200.00 дол. Іван і Анна Квік, о.Крил. Василь Стеебельський,
по 100.00 дол. Юрій і Анна-Марія Циган, Володимир і Катерина Березяк, Лев і Неля Ганусяк, Осип Березницький, Стефан і Марія Заплатинські, інж. Ярослав і Марія Волошин, О. Макар Михайлів, Майк і Мери Рокицькі, Теодор і Марія Флюнт,
по 50.00 дол. Анна Ткач, Юліян Охримович, Александер Луцький, Михайло Тимків, Алекс Кедринський, Володимир і Стефа Кебуз, Володимир і Наталія Масюк,
по 25.00 дол. ОБВУА-Відділ у Філядельфії, Оксана Горецька, Михайло і Євгенія Білик, Микола Павлюк,
20.00 дол. Дмитро Шабля,
по 5.00 дол. Параскевія Ґадач, Микола Савицький,

З нагоди 40-ліття Вінчання п-ва Івана і Софії Головко на Патріярший Фонд зложили:
500.00 дол. Іван і Софія Головко,
25.00 дол. Інж. Роман і Іванна Федик,
20.00 дол. Лука і Марія Гайдукевич,

Збірка Братства Маслосоюзників і бувших Соколів в Балтіморі - замість квітів на могилу бл.п. інж. Михайла Хроновята (бувшого дир. Маслосоюзу і Сокола Батька у Львові)
зложили:
по 10.00 Семен і Софія Михайлишин, Емануїл і Анна Притула, Галина Пісецька, Анна Мельник, Марія Херхаліс, Евгенія Чорняк,
5.00 дол. Богдан і Анна Чапельський,

Під час похорону бл.п. Івана Сквіртнянського у Вудгейвен, Н.Й. зложили:
80.00 дол. Юлія Сквіртнянська,
20.00 дол. Марія Дозорська,

Комісія Патріяршого Фонду Товариства Свята Софія в Філядельфії - Коляда 1981-1982 на листи ч. 1606-1628 і 1646-1648: 6,937.00 дол.

Листа ч. 1504 - Збірка в Доббс Фери, Н.Й. (друга рата) - переслав Роман Король
зложили:
100.00 дол. Інж. Остап і Урсула Балабан (Доббс Ферри, Н.Й.) (-в пам'ять бл.п. Батьків Антона і Ірени,
50.00 дол. Микола Гнатів (Йонкерс, Н. Й.).
30.00 дол. д-р Олег Сохан, (Доббс Ферри, Н.Й.)

Збірка Укр. Патр. Товариства в Сиракузах, Н.Й. на похороні бл.п. Євгена Бішка - зібрав і переслав д-р Святослав Клюфас.
зложили:
по 20.00 дол. д-р Святослав і д-р Галина Клюфас, Юрко Кравс (Рочестер), Славко і Марта Кравси, Ева Бішко,
по 10.00 дол. д-р Орест Кравс (Клівленд), Володимир Кравс, Константин Бішко, мґр Михайло Середович,
по 5.00 дол. Остап Прибила, Григорій Свенцінський, Петро Башуцький, О. Лаба (Амстердам).

Укр. Патріярхальне Товариство в Гемонд - Манстер, Індіяна — Коляда 1981-82 — колядували: В.Шуя, Е.Войтечко з дітьми, д-р Петро Кравчишин, М.Бабій, переслав Василь Шуя.
зложили:
50.00 дол. Мирослав Ліґер,
25.00 дол. І. і М. Головаті,
по 20.00 дол. Еміль Войтечко, Осип Гуменний, Андрій Чей, Микола Гнатик,
по 10.00 дол. о. Володимир Возняк, М. Ткачук, Теодор Дзоба, В. Процик, П. Бабій, В. Гриб, Івасів, Ярослав Крук,
по 5.00 дол. Антін Волох, М. і С. Бечецький, С. Мединський, В. Шуя, Н. Юськів, Р. Лоренц, С. Василовський, В. Шевців, Іванка Непіп, В. Кравчишин,
3.00 дол. Ігор Мединський,
2.00 дол. А. Іжак,

Листа ч. 1486- Збірка Укр. Патр. Товариства в Джерзі Сиі, Н. Дж. - переслав Володимир Білик.
зложили:
100.00 дол. Володимир і Галина Білик (в пам'ять отця бл. п. Миколи Білика)
50.00 дол. Іван і Надія Кравчук,
по 20.00 дол. Володимир і Галина Білик, Василь і Галина Гаврилюк,
по 20.00 дол. Евгенія Рубчак, Анна Дидик, Катерина Коць,
по 10.00 дол. Ольга Блетен, Стеля Мацюх, Іван і Стефанія Цьолко, Теодор Кахнич, Стефан Цьолко, Теодор Кахнич, Стефан Миколишин Василь Бойко, Стефан Островський, Клавдія Салюк,
по 5.00 дол. Марія Батюк, Стефан Зарічний,

Укр. Патр. Тов. в Керґонксон, Н.Й. - Збірка замість квітів на могилу бл.п. Юрія-Михайла Ганкевича - зібрав і переслав Микола Барусевич.
зложили:
по 50.00 дол. Братство св.Володимира, д-р Богдан Шебунчак, Ігор і д-р Н. Кмети, Петро і Іванна Ганкевич, д-р Ярослав і д-р Дарія Миндюк,
по 30.00 дол. Степан і Ольга Крижанівські, Родина Соневицьких,
по 25.00 дол. Марія Кінасевич, Марія Зелена, Іван і Марія Паращук, Степан Олексів, Петро і Ірина Пісецькі, Володимир і Богдана Гнатківські, Ярослав і Ярослава Рублі,
по 20.00 дол. Пласт-Керґонксон, Марія Торба, Андрій Лесів, Дарія Хухра і Родина, Уляна Старосольська і Родина, Я. І І. Моцюки, Володимир і Галина Хамули,
15.00 дол. Володимир Квас,
по 10.00 дол. Орест і Оксана Бедрій, Микола Василик, д-р Олег Волянський, Данило Слободян, д-р Микола і Софія Барусевич, Ольга Денисенко Петро і Лідія Яців, Капустинський, Зеновія Ковальська, Михайло Куриляк, Яків Гніздовський, Ольга Струсевич, Марія Коде, Ярослав Лесів, К. і О. Лещинські, Іван і Аґнес Хоманчук, Зенон і Ольга Савчук,
по 5.00 дол. Степан Орловський, Григорій Мокляк, Л. і Л. Бубели,

Збірка на Патріярший Фонд у пам'ять бл.п. Софії Зальопаної в Коговз, Н.Й.
зложили:
по 100.00 дол. Теодор і Ольга Ракочі, Катерина, Дарія, Романа і Лариса Ракочі, Волтер і Джейн Бурки (Тексас), Андрій і Стефанія Добрянські,
по 75.00 дол. Генри і Мери Голубович (Н.Дж.),
по 30.00 дол. Василь і Евдокія Зелем, (Філя), Союз Українок - Відділ 34 в Коговз, Н.Й.,
по 25.00 дол. Іван і Василина Бабяк (Монтреал), Стефан Бафсіґіян, Ольга Коник, Мирон і Розалия Незар,
по 20.00 дол. Михайло і Марія Бабяк (Монтреал), Факультет школи ч.2 в Трої, Нестор і Мирон ж Целенські, Роман і Марія Мацюк, Й. Й. Романишин, Микола і Олеся Хобич, (Канада),
по 10.00 дол. Джан і Сендра Барсіґіян, Елізабет Орлоф, Джейн Зидек з родиною, Теодор і Ольга Ракочі (Олбані), Григорій і Стефанія Кушнір, Олег і Уляна Омецінські, Едвард Пивницкі з дружиною, Михайло і Ольга Дзамбік, (Па.) Роман і Марія Галкевич,
по 5.00 дол. Едвард і Тіна Бедрозіян, Мери Шнайдер,

З нагоди 90-ліття Уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа в Коговз, Н.Й.
зложили:
100.00 дол. Братство Церкви свв. Петра і Павла (вислано просто до Риму),
50.00 дол. Роман і Ярослава Ракочі (вислано просто до Риму),
30.00 дол. Олег і Уляна Омецінські,
по 25.00 дол. Григорій і Стефанія Кушнір, Микола і Ольга Павлів, Сестрицтво Непорочного Зачаття П.Д.М.
по 20.00 дол. Михайло Апостол з дружиною, Валтер Колаковський з дружиною, Михайло і Наталія Стемскі, Іван і Марія Мандро,
по 10.00 дол. Франк Гансен з дружиною, Микола і Ольга Павлів,

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду складає щиру подяку усім Вельмишановним збірщикам і жертводавцям.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариство Свята Софія — можна відтягати від податку:

IRS No 23-7388846

Чеки просимо виписувати на:
St. Sophia Religiuos Association-Patriarchal Fund
та пересилати на дресу:
St. Sophia Religious Asoc. of Ukrainian Catholics, Inc. 7911 Whitewood Rd. Philadelpia, Pa. 19117

Виставка учнів школи св. Миколая в Чикаґо

Щорічно католицькі та приватні школи школи Чикаґо та околиці влаштовують виставки наукових проєктів, які заторкують своєю темою різні ділянки науки, що їх підготовляють учні даної школи. У таких виставках щорічно бере участь і парафіяльна школа св. отця Миколая в Чикаґо.

Завдяки заохоті учительки природничих предметів О.Колодій, всі учні підготовляють свої проєкти, що виставляються у певний час на міжклясній виставці-змаганні в авдиторії школи. Проєкти виготовляють всі учні, починаючи від наймолодших кляс і кінчаючи восьмою клясою.

Ці проєкти оцінюють судді, надіслані до школи з Іллинойської Академії наук молодших науковців. Вони підбирають відповідні проєкти, що їх виконавці зможуть брати участь у міжшкільному змаганні, а потім і в змаганні між католицькими і публічними народними школами в маштабі стейту Іллиной.

Цьогорічна виставка таких проєктів учнів школи отця Миколая відбулася 19-го і 20-го січня ц.р. На виставці були представлені проєкти з найрізноманітних ділянок науки: з біології, фізики зоології, хемії, астрономії, з ділянки археологічних розкопок, ботаніки, електроніки, математики, мікробіології, авіяції тощо.

У висліді цієї виставки комісія признала п'ять кращих проєктів, яким надано право брати участь у змаганнях у міжшкільній виставці, що відбулася в приміщеннях Музею знання і індустрії в днях 6-го і 7-го березня 1982 року. Спонзором виставки школи св. о. Миколая була учителька Ольга Колодій. А проєкти були представлені на міжшкільній виставці таких учнів: Андрія Заплітного, сина мґра Ярослава і Ольги Заплітних, Наталії Суботи, дочки д-ра Анатоля і Ірини Суботів; Павла Марушків, сина Миколи і Марії Марушків, Михайла Співака, сина Петра і Анни Співаків, та Любомира Домашевського, сина д-ра Миколи і Катерини Домашевських. Всі вони є учні восьмої кляси.

В означений день довгим шнуром авт заїжджають перед Музей знання й індустрії батьки та їхні діти, щоб доставити тут їхні проєкти. Вкоротці заля виповняється галасливою молоддю й батьками. За довгими столами засідають учні, а їхні проєкти незабаром також тут пишаються. Невдовзі учні-учасники виставки збираються разом з кожної школи, так само й їхні батьки. Так вони групами оглядають виставку, запізнаються з різними проєктами. І тут протягом двох днів відбуваються опитування та оцінювання виставлених проєктів майбутніх молодих науковців. Деякі проєкти признаються на спеціяльне відзначення та вирізнення. Виконавців проєктів викликують перед лаву суддів, де вони мусять захищати свої проєкти.

Після всіх цих процедур 7-го березня ц.р. всі учасники міжшкільної виставки, розташовуючись за певними ділянками науки (математики з математиками, хеміки з хеміками і т.д.) зібралися в обширній залі Музею, щоб на закінчення почути вислови виставки.

Варте уваги те, що такі виставки втішаються великою популярністю серед населення нашого міста. Доказом цього може бути те, що два дні виставки ввесь час не бракувало відвідувачів, які масово оглядали виставлені проєкти. Серед відвідувачів можна було бачити представників кооперацій, війська, летунства, фльоти. Тож треба думати, що ті відвідувачі шукають за новими винаходами і винахідниками, яким їхні матірні установи дали б можливість поширити й поглибити дальші студії, що цікавлять того чи іншого учня.

На цьогорічній міжшкільній виставці проєкти двох учнів нашої української школи св. отця Миколая виграли можливість виставлятися на стейтовій виставці, що відбудеться у місяці травні ц.р. у містечку Шампейн-Урбана. Проєкти ці—тема „Телескоп та його придатність" авторства Андрія Заплітного, та „Праця серця і фізична придатність людини" авторства Павла Марушки виграли тут перші місця, а праці інших учнів нашої школи виграли другі місця на міжшкільному змаганні.

Катерина Домашевська

СВЯТОЧНИЙ ПОЛУДЕНОК СУА

Ню Йорк, Н.Й.—Екзекутива Союзу Українок Америки і Окружна управа СУА в Ню Йорку інформують, що тут в неділю, 13-го червня ц.р., о год. 1:30 по полудні, в готелі Рузвелт, при Медісон авеню і 45-ій вулиці, відбудеться Святочний Полуденок з нагоди ювілейного відзначення 50-ліття Першого українського жіночого конґресу в Америці. В програмі Полуденку заплянованно відзначення учасниць конґресу і найстарших відділів СУА та мистецьку програму. Вступ на Полуденок—25 долярів від особи. Зголошення разом з вплатою треба пересилати до канцелярії СУА при 108 Друга авеню в Ню Йорку.

ПОПРАВКИ І ДОДАТКИ

У статті д-ра Михайла Лози п.з. „Професор Осип Залеський", „Свобода", чч. 74 і 75, 22 і 23-го квітня ц.р., у першій частині цієї статті (22-го квітня) у другій колонці, в 21-му рядку надруковано: „Вже тоді — як гімназійний учитель", а треба читати: „Вже тоді — як гімназійний учень"; в третій колонці, в рядках 4-5 надруковано: „Після заламання фронту перейшов з Гірської Бригади", а треба читати: „Після заламання фронту перейшов з Гірською Бриґадою"; у 7-му рядку тієї самої колонки надруковано: „Одружився в 1922 році з Ґертрудою Польм", а треба читати: „Одружився в 1922 році з Гертрудою Пальм"; у другій частині статті (23-го квітня) в другій колонці, в 28-му рядку надруковано: „робить старання, щоб у Баффало зорганізувати Відділ Патріярхального Товариства", а треба читати: „робив старання, щоб у Баффало зорганізувати Відділ Патріярхального Товариства". Автор цієї статті також подав до відома, що молодша дочка проф. О. Залеського називається Христина.

КОНЦЕРТ В ДІТРОЙТІ

Дітройт, Миш.—В неділю, 23-го травня ц.р., о год. 6-ій вечора, тут відбудеться концерт мандоліновові оркестри молоді „Веселка" під диригентурою Кирила Ципенди. Участь у концерті візьмуть також оперні співаки-солісти: Ганна Колесник, мецо-сопрано, і Леонід Скірко, бас-баритон. Концерт відбудеться в Лінкольн авдиторії при 22500 Федерал і 9-та миля.

ПОЖЕРТВИ
НА СПЕЦІЯЛЬНИЙ ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНЦЯМ В ПОЛЬЩІ

Листа ч. 5

Загальна сума, якою Український Народний Союз включився в акцію допомоги українцям у Польщі, що її започаткувала і веде Ієрархія Української Католицької Церкви в ЗСА, з днем 5-го травня 1982 року виносила 23,045.20 дол. Нижче подаємо чергову листу жертводавців, пожертви яких вплинули до Головної Канцелярії УНСоюзу від 1-го квітня до 5-го травня ц.р. Цією дорогою ще раз складаємо щиру подяку всім жертводавцям, що включилися в цю акцію збірки пожертв.

Пожертви, переслані до Головної Кабцелярії УНСоюзу:
Микола і Стефанія Возняк ... 60.00
Д-р Богдан і Мирослава Футей ... 20.00
Д-р Богдан і Анна Возняк ... 20.00
Володимир Возняк ... 20.00
Галина Горбач ... 15.00
Михайло Сухорський ... 10.00
Марія Миколаєнко ... 10.00
Василь Добчанський ... 10.00
Разом ... 165.00

Відділ ч. 5 УНС ... 25.00
М. Хоманчук ... 10.00
М. Рудик ... 10.00
М. Климишин ... 5.00
Я. Хоманчук ... 5.00
М. Курочка ... 5.00
Менші пожертви ... 2.00
Разом ... 62.00

Відділ ч. 16 УНСоюз ... 25.00

Відділ ч.34 УНСоюзу:
Лев Блонарович ... 10.00
Олександер Блонарович ... 10.00
О. і З. Таран ... 5.00
Ігор Таран ... 5.00
Стефанія Петрах ... 5.00
Разом ... 35.00

Відділ ч. 323 УНСоюзу:
Михайло Білик ... 15.00
Антін Корсик ... 15.00
Марія Брискій ... 10.00
Богдан Ващинський ... 10.00
Марко Візняк ... 10.00
Сильвія Ярема ... 10.00
Христина Гук ... 10.00
Анна Броскі ... 10.00
Марія Феден ... 10.00
Юрій Феден ... 10.00
Юрій Музика ... 5.00
Марія Маслак ... 5.00
Надія Музика ... 5.00
Ірена Томпсон ... 5.00
Дмитро Яремко ... 5.00
Юлія Палатениш ... 5.00
Іван Бугера ... 5.00
Володимир Качко ... 5.00
Іван Гречаних ... 5.00
Разом ... 155.00

Відділ ч. 354 УНСоюз:
Відділ ч. 354 УНСоюзу ... 50.00
Укр. Амер. Товариство ... 50.00
Володимир Столярський ... 25.00
Дмитро Війтих ... 20.00
Мирон Війтих ... 20.00
Стефан Банас ... 20.00
Михайло Ярош ... 20.00
Роман Шелевич ... 20.00
Павло Труш ... 10.00
Михайло Дуркалевич ... 5.00
Анна Опришко ... 5.00
Петро Кульчак ... 5.00
Менша пожертва ... 3.00
Разом ... 253.00

Відділ ч. 82 УНСоюзу:
С. Петруша ... 20.00
Ярослав Марущак ... 10.00
М. Самокишин ... 10.00
Т. Розгін ... 10.00
А. Цюра ... 10.00
М. Миколенко ... 10.00
Г. Василенко ... 10.00
Б. Мельничук ... 10.00
П. Гончаренко ... 10.00
І. Петруша ... 10.00
Л. Місьонг ... 10.00
М. Дякун ... 10.00
Ф. Федоренко ... 10.00
А. Кочерган ... 10.00
П. Китастий ... 5.00
П. Сулківський ... 5.00
Ф. А. Федоренко ... 5.00
Н. Попов ... 5.00
М. Притула ... 5.00
М. Олексієнко ... 5.00
А. Йова ... 5.00
К. Шершун ... 5.00
М. Кот ... 5.00
В. Ковальський ... 5.00
Менші пожертви ... 12.00
Разом ... 212.00

Відділ ч. 94 УНСоюзу ... 100.00

Відділ ч. 216 УНСоюзу:
Відділ ч. 216 ... 25.00
Б. Одежинський ... 5.00
Разом ... 30.00

Відділ ч. 269 УНСоюзу:
С. Мартиняк ... 10.00
Т. Федишин ... 5.00
Йосиф Фуга ... 5.00
Менші пожертви ... 5.00
Разом ... 25.00

Відділ ч. 88 УНСоюзу:
Марійська Дружина - Кергонксон ... 50.00
Ярослав Салук ... 30.00
Яків Гніздовський ... 20.00
Володимир Квас ... 10.00
Д-р Олег Волянський ... 10.00
Андрій Лесів ... 10.00
О. Литвин ... 10.00
Степан Яць ... 10.00
Й. Турчин ... 10.00
Д-р Бабій ... 10.00
Ольга Струсевич ... 10.00
М. Васьків ... 5.00
Володимир Тритяк ... 5.00
Дарія Хухра ... 5.00
І. Хоманчук ... 5.00
Д-р Р. Барановський ... 5.00
Володимир Бакум ... 5.00
Данило Слободян ... 5.00
В. Ціханські ... 5.00
Таня Паш ... 5.00
Галина Хамула ... 5.00
М. Децький ... 5.00
Родина Лесів ... 5.00
Стефан Орловський ... 5.00
Дмитро Шпак ... 5.00
Іван Хлистах ... 5.00
В. Беріска ... 5.00
Марія Торба ... 5.00
Й. Турчин ... 5.00
Марія Кейд ... 5.00
Марія Першин ... 5.00
Богдан Кондра ... 5.00
Марія Тхір ... 5.00
Ольга Денисенко ... 5.00
Олена Коровиць ... 5.00
Олександра Яців ... 5.00
Дарія Горнаткевич ... 5.00
Іванка Гошовська ... 5.00
Михайлина Бігун ... 5.00
Менші пожертви ... 13.00
Разом ... 333.00

Відділ ч. 290 УНСоюзу:
Відділ ч. 290 УНСоюзу ... 25.00
Михайло Хома ... 5.00
Петро Зозуляк ... 5.00
Іван Грицьківський ... 5.00
Стефан Серединський ... 5.00
Разом ... 45.00

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА ОКРУГА УНСОЮЗУ

Відділ ч. 83 УНСоюзу:
Відділ ч. 83 УНС ... 50.00
Степан Гавриш ... 10.00
Юрій Биковський ... 10.00
Остап Черепаха ... 10.00
Василь Н. ... 10.00
Андрій Кушнір ... 10.00
Іван Гайдучок ... 5.00
Текля Мисак ... 5.00
Стефан Дмитрук ... 5.00
Микола Кузевич ... 5.00
Разом ... 120.00

Відділ ч. 105 УНСоюзу:
Відділ ч. 105 УНС ... 20.00
С. Ракочий ... 10.00
Менша пожертва ... 1.00
Разом ... 31.00

Відділ ч. 116 УНСоюзу:
Відділ ч. 116 УНС ... 10.00
І. і С. Головки ... 10.00
С. Шілкевич ... 10.00
С. Сепкович ... 5.00
М. Колодій ... 5.00
Н. Сендзік ... 5.00
М. Нагірняк ... 5.00
Е. Гец ... 5.00
Н. Самотулка ... 5.00
А. Турчин ... 5.00
Разом ... 60.00

Відділ ч. 153УНСоюзу:
Відділ ч. 153 УНС ... 25.00
Іван Скіра ... 5.00
Д-р Богдан Гнатюк ... 5.00
Іван Одежинський ... 5.00
Богдан Артимишин ... 5.00
Разом ... 45.00

Округа Ню Гейвен, Конн. ... 50.00

Відділ ч. 40 УНСоюзу:
Р. Свистун ... 20.00
М. Гаврилів ... 5.00
М. Борсі ... 5.00
Разом ... 30.00

Відділ ч. 42. УНСоюзу:
Іван Хомко ... 25.00
Василь Марущак ... 20.00
Т. Шевчук ... 20.00
Іван Блиха ... 20.00
М. Чабан ... 10.00
В. Тижбір ... 5.00
Ірка Кіт ... 5.00
Разом ... 105.00

Відділ ч. 170. УНСоюзу:
Надгадсонська Округа-Джерзі Ситі і Байон ... 50.00
Михайло Пилипчак ... 20.00
Володимир Білик ... 10.00
Разом ... 80.00

Відділ ч. 162 УНСоюзу:
Відділ ч. 162 УНС ... 5.00
Ярослав Федорійчук ... 5.00
Дмитро Федорійчук ... 5.00
Юрій Федорійчук ... 5.00
Ярослав Качмар ... 5.00
Тоні Іонеско ... 5.00
Анна Бабій ... 5.00
Дмитро Ткачук ... 5.00
Дмитро Васильків ... 5.00
Разом ... 45.00

Відділ ч. 163 УНСоюзу ... 30.00

Відділ ч. 173 УНСоюзу:
Відділ ч. 173 УНС ... 25.00
Петро Щерба ... 10.00
Разом ... 35.00

Відділ ч. 239 УНСоюзу:
Ярослава Галан ... 30.50
М. і О. Ковальчук ... 20.00
І. і С. Росолович ... 20.00
І. і Д. Винницькі ... 15.00
Марта Морачевська ... 15.00
І. і В. Винницькі ... 15.00
Відділ ч. 239 УНС ... 10.00
інж. Е. Филипович ... 10.00
Марія Гордійчук ... 10.00
Іван Волос ... 10.00
А. і М. Винницькі ... 10.00
Оксана Поритко ... 10.00
Леся Кінаш ... 10.50
Андрій Стратієнко ... 10.00
Артур Галан ... 7.00
Олекса Юр ... 5.00
Марія Скрипник ... 5.00
Менша пожертва ... 2.00
Разом ... 215.00

Відділ ч. 245 УНСоюзу:
Відділ ч. 245 УНС ... 50.00
Іван Бойчук ... 5.00
Петро Булат ... 5.00
Михайло Мартиненко ... 5.00
Менші пожертви ... 17.00
Разом ... 82.00

Відділ ч. 268 УНСоюзу:
Відділ ч. 268 УНС ... 10.00
Омелян Берилка ... 10.00
Разом ... 20.00

Відділ ч. 347 УНСоюзу:
Відділ ч. 347 УНС ... 10.00
С. Чопек ... 10.00
М. Сесок, мол. ... 5.00
Дарія Цапор ... 5.00
С. Косачук ... 5.00
о. В. Коваленко ... 5.00
С. Суходольська ... 5.00
П. Муллер ... 5.00
В. Лапчук ... 5.00
А. Кушнір ... 5.00
П. Сіменовський ... 5.00
Т. Сущик ... 5.00
Д. Найда ... 5.00
Менші пожертви ... 6.00
Разом ... 81.00

Відділ ч. 375 УНСоюзу:
Відділ ч. 375 УНС ... 50.00
Ветерани Укр. Війн ... 20.00
Евген Левицький ... 10.00
Теодор Рак ... 5.00
Анна Тарнавська ... 5.00
Михайло Живка ... 5.00
Іван Данківський ... 5.00
М. Ліщинський ... 5.00
А. Горбулевич ... 5.00
Разом ... 110.00

Відділ ч. 378 УНСоюзу:
Дмитро Лепкий ... 10.00
Катерина Панчешин ... 10.00
Василь Лесів ... 5.00
Василь Панчешин ... 5.00
Елас Ярош ... 5.00
Дарія Панчешин ... 5.00
Разом ... 40.00

Відділ ч. 422 УНСоюзу:
Відділ ч. 422 УНС ... 25.00
Чак Сарабун ... 25.00
Андрій Сплавних ... 20.00
Юрій Будерацький ... 20.00
Разом ... 90.00

Відділ ч. 45 УНСоюзу:
Васиь Колінко ... 10.00

Філядельфійська Округа
Разом ... 1.014.00 дол.

Відділ ч. 327 УНСоюзу ... 200.00 дол.
Відділ ч. 450 УНС ... 25.00
Д-р Роман Алиськевич ... 10.00
Д-р Олена Скорецька ... 5.00
Е. і А. Мілянич ... 5.00
Христя Навроцька ... 5.00
Володимир Прошик ... 5.00
Менші пожертви ... 10.00
Разом ... 65.00

Відділ ч. 473 УНСоюзу ... 50.00

Відділ ч. 489 УНСоюзу:
Микола Шпетко ... 25.00
Ірена Шпетко ... 20.00
Петро Кір ... 10.00
Богдан Стеців ... 5.00
о. Іван Ткачук ... 5.00
Мирослава Осідач ... 5.00
Д-р О. Сконецька ... 5.00
Е. Манацький ... 5.00
Олена Маркевич ... 5.00
Михайло Шпонтак ... 5.00
В. Лабутіс ... 5.00
Марія Пилип ... 5.00
Разом ... 100.00

Разом листа ч. 5 ... 3,134.00
Попередні листи ... 19,911.20
Разом ... 23,045.20

Перепрошуємо жертводавців 79-го Відділу УНСоюзу за неправильно подані прізвища у „Свободі" з 1-го квітня ц.р.

Подаємо тут спростування:
П. Білий ... 5.00
І. Гриців ... 5.00
Володимир Божик ... 5.00
Я. Тростянецький ... 5.00
Б. Стус ... 5.00

День СФУЖО у Вашінґтоні

У суботу, 27-го березня ц.р., заходом жіночих організацій міста Вашінґтону відбувся вечір-конференція, присвячений Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій. Такі конференції відбуваються щорічно, а їх завданням є поінформувати як членів-організації, так і загал громадянства про діяльність Світової Федерації.

На жаль, буває часто, що члени складових організацій знають дуже мало про діяльність світових централь, до яких вони належать. Ця проблема питома не тільки українській жіночій спільноті. З такою проблемою зустрічаються також і інші світові жіночі організації.

Проте якщо така „несвідомість" може і не є дуже важливою для них, то для нас, українок, ця справа дуже важлива, бож від підтримки складових організацій, їхніх членок, а врешті і цілої громади залежить успіх праці Світової Федерації, яка є звеном, що пов'язує зараз 21 жіночі організації, розкидані по цілому світу.

Вечір пройшов під знаком підготови до Конґресу, що відбудеться у Філядельфії у листопаді 1982 року. Його відкрила Т. Кічуровська, а проводила Лідія Бурачинська, голова Світової Федерації. Її коротку доповідь про історію розвитку СФУЖО відчитала Л. Дяченко, що була зв'язковою між Вашінґтонським комітетом і СФУЖО для підготови цієї конференції.

О. Процюк говорила про працю СФУЖО на міжнародному терені, а Н. Пазуняк—про підготову до Конґресу. На залі було присутніх чимало жінок, а молоді задавали дуже багато запитань, так що наші господині мусили припинювати „офіційну" дискусію, яка затягнулася до пізнього вечора і продовжувалася при перекусці, що її приготовили жінки Вашінґтону.

Радіо „Голос Америки" прислало репортера, який перевів інтерв'ю з доповідачками. Слід зазначити, що „Голос Америки" передав в Україну короткий огляд із Конференції Жіночої Декади у Копенгаґені, як також слід згадати у загальному його позитивну настанову до нашої громади як у Ню Йорку, так і в інших містах Америки і поза нею.

Конференція СФУЖО відбулася у парахіяльній залі собору Св. Родини. Парох собору о. Стефан І. Шавель виявив жіноцтву багато зичливости, а гостей з гордістю провадив по модерному домі, у якому зараз приміщується школа, велика спортова заля, у якій теж відбуваються недільні і святочні Богослуження. У дуже короткому часі Отці Редемптористи пічнуть будову і самої церкви-собору, проєкту архітекта М. Д. Німціва.

На закінчення треба висловити подяку нашим жіночим організаціям, що взяли участь в організуванні зустрічі: Марійській Дружині при соборі Св. Родини, делеґатурі ОЖ ОЧСУ, Сестрицтву при церкві Св. Трійці, Союзові Українок, Українському Православному Сестрицтву ім. кн. Ольги та Жіночій Секції при Об'єднанні Українців, а всім жінкам, які спричинилися до успіху цього вечора, зокрема С. Дячок, Т. Кічуровській, Н. Кормелюк, К. Кузьмич, К. Корбутяк, О. Козак, С. Кравець, О. Масник, Е. Прощінській, М. Слоневській і М. Терлецькій належиться щира подяка.

Присутня

ПРОПУЩЕННЯ

У вістці „Делеґати на 30-ту Конвенцію УНС отримають „Дзеркало" дотеперішніх конвенцій" („Свобода" з п'ятниці, 14-го травня 1982 року) після четвертого параграфу пропущено речення: „Про саму книжку, її появу і зміст, автор у своїх „Вступних заввагах" до неї пише:". — Ред.

ВЕЛИКІ ПОЛІПШЕННЯ ЗАПЛЯНОВАНО У відомому летовищі ім. Кеннеді у Ню Йорку і в подібному летовищі в Нюарку, Н.Дж., де протягом наступних 15 років за суму 600 мільйонів долярів буде збудовано для кожного летовища будинки для карґо та інші вдосконалення. Адміністрація на Ню Йорк і Ню Джерзі, що відає летовищами метрополітального Ню Йорку, оголосила про цей „перший ступінь" поліпшень, що став можливим після договорення з посадником Едвардом Качем з Ню Йорку, коли цей погодився брати менші податки-ренти за летовище, щоб ці суми можна було обернути на розбудову, крім згаданих будівель-доріг, пасажирських терміналів і пробіжних доріжок для літаків тощо.

У ВИСЛІДІ ДОВШИХ ДЕБАТ в парляменті, голляндський кабінет прем'єр-міністра Андріса ван Агта подався до димісії, а сам прем'єр, прибувши після дискусії до королівської палати, повідомив про труднощі королеву Беатрікс. Політичні спостерігачі кажуть, що головною причиною 16-го після закінчення Другої світової війни кабінету були проблеми еконімії, 10-більйоновий дефіцит у бюджеті й інші дрібні справи. Парляментаристи і члени кабінету поділились думками щодо розподілу бюджету: одні твердили, що обмеження треба розпочинати від зменшення витрат на оборону; інші дораджували обмежити дещо соціяльні програми, які в Голляндії стоять на дуже високому рівні в порівнянні з іншими европейськими країнами.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО РОЙТЕРСА ІНФОРМУЄ, що Військова рада національного спасіння в Польщі підтягає до Варшави більші військові сили і політичні спостерігачі й кореспонденти покищо не знають з якою метою це робиться. В п'ятинцю, 14-го травня, вулицями Варшави перекотились сотні різних військових автомобілів, включно з танками, продемонстрували силу військової хунти і розташувались в різних кінцях передмість столиці, немов би чогось очікували. Існує можливість, що прем'єр Войцєх Ярузельскі побоюється нових демонстрацій, організованих вільною профспілкою „Солідарність". Такі демонстрації і короткі страйки відбулись в кількох містах минулого тижня.

Ювілей перших українських звукових фільмів

Лос Анджелес, Каліф.— Тут в репрезантивному Вілшер Ебелл театрі 30-го травня і 6-го червня 1982 року в год. 2:30 по полудні відбудуться висвітлення перших українських звукових фільмів „старої" еміграції в ЗСА —„Маруся" (Ой, не ходи, Грицю") з додатком півгодинного фільму „Гуцульщина" та фільму „Наталка Полтавка" у неділю, 6-го червня.

Ювілей влаштовує фільмова спілка „Калина" (старі друзі вищезгаданих фільмів). Чистий прихід призначений на українські наукові цілі.

Минуло 45 років, як малий гурток завзятців писав і закликав: „З екранів театрів вкажемо дороговказ нашим поколінням до їхніх продукцій українських фільмів. Фільм—це один із найбільших чинників розголосу української справи! З екранів й незряча вулиця довідається про Україну, про наші змагання до волі в Україні!".

А про те, як ми це все робили, з якими фінансами тощо, читайте нашу об'єктивну історію „На сторожі України" , тобто видання автора цих рядків. Книга велика, з гарними ілюстраціями різних подій, тверда окладинка, видана 1979 р. Ще можна набути її по деяких наших інституціях, яким ми подарували цю книгу, або й в автора цих рядків. Ціна 30 дол.

25-го березня ц.р. ми відбули показ наших фільмів „Маруся" і „Наталка Полтавка" перед деякими голливудськими продуцентами і директорами. І це відбулося на їхне прохання. Ми показали їм наші фільми, різні рецензії голливудських критиків та коротенько розказали про все інше, а зокрема про те, що ми наші фільми продукували тільки по одному „шату камери" (один знімок на кожну сценку). а вони в Голливуді фільмують по десять разів, та що ми не мали фінансів на такий люксус...

Їм тяжко було повірити, що ми спродукували такі гарні фільми. Коли ж вони почули, що наші артисти перший раз виступали в тих фільмах, що наші статисти ще й села будували в стейті Ню Джерзі на фармі (500 людей) без цента заплати, що ми тільки голливудським технікам заплатили юнійні ціни, то А.Дексон, ґратулюючи нам, сказав: „Беріть гарний театр і покажіть ці фільми людям, а я обіцяю вам, що приведу своїх „френдів", і беріться до дальших продукцій, коли маєте таких гарних патріотів для такої справи".

Ось так зародилася ініціятива ювілеїв вищезгаданих фільмів. Тож вшануймо світлу пам'ять мистців, директорів, акторів та уділовців. На жаль, з творців й організаторів залишився не більше, ніж один відсоток, а з числа артистів—може п'ять відсотків. Вшануймо їх та взиваймо нових завзятців до продукцій нових фільмів Тепер є пригожий час, бо маємо численних прекрасних мистців та й деяких добрих наших техніків. А гроші найдуться, якщо будемо оптимістами.

Треба також дати й жертву— безкорисну працю, як це робили ми колись. Берім приклад із жидівських голокостів. А коли не аж такий фільм про наш голокост, то фільмуймо якийсь історичний фільм із наших визвольних змагань. Але робім це з англомовними діялогами в головних ролях, не виключаючи десь-не-десь гарних українських слів, щоб привчати англомовну публіку до нашого красномовства.

Інформації: перший фільм „Наталка Полтавка" був спродукований із назвою „Авраменко філм продокшен", а фільм „Маруся" під назвою „Украфільм". Мистецьким керівником фільму „Наталка Полтавка" був балетмайстер Василь Авраменко (тепер покійний) а у фільмі „Маруся" були Таня і проф. О.Кошиці , проф. Роман Придаткевич і Іван Кучмак (теж покійні). Управи обох згаданих корпорацій, як і уділовці, були майже ті самі люди, тобто дві різні корпорації, але з іншими мистцями.

На жаль, деяка українська преса в'яже ті два фільми з Авраменком, роблячи цим кривду св.п. проф. О.Кошицеві. Найбільшою причиною, чому ті корпорації перестали існувати, була Друга світова війна

М.П.Новак

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ ТАНЦЮВАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ „ВОЛОШКИ"

Філядельфія, Па. — В неділю, 23-го травня ц.р., о год. 5-ій по полудні тут в Нортіст середній школі при Коффман і Алґон авеню відбудеться ювілейний концерт українських танців для відзначення 10-ліття з дня створення Школи українського танцювального ансамблю „Волошки" і під керівництвом Зої Граур-Корсун, Олександра Раур і Софії Януш. Участь беруть: Школа українського танцювального ансамблю „Волошки" і ансамбль „Волошки" з Філядельфії.

Відбулася пленарна нарада Ради Директорів ЗУАДК-у

В дні 27-го березня ц.р. у власному домі ЗУАДК-у у Філядельфії відбулась річна пленарна нарада Ради Директорів ЗУАДК-у, в якій взяли участь члени Ради Директорів в числі 24 осіб. Нарада тривала понад 6 годин тільки з короткою перервою на перекуску. Нараду відкрив і нарадами проводив д-р О. Білик, призидент ЗУАДК-у.

Нарада з малими незначними змінами прийняла денний порядок нарад. Протокол із минулорічної наради Ради Директорів прочитав секретр Екзекутиви ЗУАДК-у М. Кавка, який нарада прийняла без змін одноголосно. На нараду приготували звіти: президент ЗУАДК-у, скарбник, секретар, референт допомоги, референт іміґрації, референт зв'язків та директор канцелярії ЗУАДК-у. Крім цього,Контрольна комісія прочитала звіт із переведеної контролі. Першим звітував президент ЗУАДК-у д-р О.Білик.

В останньому році ЗУАДК присвятив багато праці, щоби відновити реєстрацію ЗУАДК-у (яку втрачено ще в попередній каденції через занедбання виповнення усіх вимаганих форм) в Аґенції Міжнародної Розбудови та в Бюрі втікачів і іміґрації, відділ гуманітарних справ, департаменту стейту, як допомогової установи, яка могла б користати із грошових фондів, приділюваних урядом. ЗУАДК має багато труднощів, бо після зміни державної адміністрації у Вашінґтоні - допомогова установа може зареєструватися тільки тоді, коли опрацює належно проєкт допомоговий, який ці названі урядові установи затвердять.

ЗУАДК повинен бути на терені ЗСА повним координаційним центром. Одна нарада з тими організаціями, які є допомоговими установами або мають допомоговий сектор, відбулась. Все таки повної координації не можна було осягнути, а про це свідчать хоч би свіжо основані допомогові комітети з окремими допомоговими акціями.

ЗУАДК є в постійному контакті з Европейським Представництвом ЗУАДК-у (представник: мґр А. Мельник) в Мюнхені та з уповноваженим д-ром С. Накловичем у Відні. Останньо в Австрії згуртувалось досить поважне число українських втікачів з Польщі, еміґрантів із УССР, та останньо долучилась теж група з 14-ти українців з Румунії, які, використавши побут в Европі, не захотіли повернутись до Румунії.

Із великим задоволенням треба ствердити, що збіркова кампанія ЗУАДК-у як, наприклад, коляда, писанка, фонд допомоги українцям в Польщі, в Бразилії та Фонд допомоги переслідуваним українцям і їх родинам втішаються повним довір'ям та фінансовою підтримкою нашої громади. Є багато випадків дуже великої жертвенности наших громадян або відданої і жертвенної праці для збірки фондів для ЗУАДК-у Ось, наприклад,інж. Михайло Комічак, керівник української радіопрограми в Пітсбурзі,зібрав від українських патріотів другої, чи навіть третьої ґенерації 5,000 дол. на ЗУАДК і цю суму повністю передав Екзекутиві ЗУАДК-у. Також український підприємець із Чикаґо М.Сенчишак переслав княжу пожертву на цілі ЗУАДК-у в сумі 5,000 дол.

Під сучану пору у Відні скупчилась досить поважна кількість українських еміґрантів (всіх коло 180), головним чином еміґранти з Польщі. Є також група еміґрантів з Румунії (14) на чолі з православним священиком , і декілька еміґрантів з Юґославії. Уповноважений ЗУАДК-ом та Канадською Суспільною Службою д-р С.Наклович та гурт українців у Відні стараються якнайбільше допомогти цим найновішим еміґрантам.

Під сучасну пору збірка на „писанку" для ЗУАДК-у є в повному розгарі. Канцелярія ЗУАДК-у постаралася своєчасно вислати відповідну кількість відозв в цій справі до наших товариств та громадян.

Черговий звіт здав скарбник ЗУАДК-у д-р Б. Гнатюк. У біжучому році ЗУАДК мав по стороні приходів суму: 106,392.94 дол., а розходів — 77,973.56 дол. Сальдо в дні 31-го грудня 1981 року виносило 28,419.38 дол. Головні приходові позиції були: пожертви на потребу ЗУАДК-у — 22,763 дол.; коляда — 12,439 дол.; писанка - 6,692 дол., пожертви на пачки в Україну — 5,615 дол.; Фонд правної оборони — 2,087 дол.; Фонд В.Мороза (від СУА) - 6,237 дол. Розходи: оплата пачок до Бразилії і Польщі 10,300 дол.; оплата пачок в Україну — 5,615 дол., купно власного дому — 20,292 дол. і направа власного дому 2,239 дол.

Д-р М.Ценко, голова допомогової комісії та допомоговий референт, поінформував присутніх, що допомогова комісія для розгорнення відповідної збіркової кампанії зредаґувала п'ять радіокомунікатів та 14 комунікатів до преси. У висліді цих комунікатів громада відгукнулась щиро і зложила багато одягу для висилки до Бразилії. Вислано: до Бразилії 230 пачок, до Польщі 58, в Україну 30 та до Австрії 10. Поштова оплата пачок до Бразилії (оплата пачки з уживаними речами 100-200 дол., а оплата пачки з новими речами — 300 дол.) вичерпала усі фонди, призначені на допомогу минулорічною нарадою Ради Директорів ЗУАДК-у. Д-р М.Ценко після урочистостей в Римі відвідав Відень, щоби зорієнтуватися, як живуть та яку опіку мають еміґранти з Польщі. Втікачі живуть переважно по гостинницях і одержують по 150 шілінґів місячної допомоги. Д-р С.Наклович і цілий гурт українських громадян у Відні стараються усіми способами та засобами допомагати утікачам.

Іміґраційний референт інж. Методій Борецький приготовив кожному присутньому копію свого звіту. І так в Европі нараховується 180 осіб, які хочуть виїхати за океан: в Австрії є 130, в Німеччині 37, В Швеції 3, у Франції 2 та в Норвеґії 2. З них бажають виїхати до Австралії — 88, до Канади — 56, до ЗСА — 27. Для позитивного полагодження іміґраційних справ ЗУАДК співпрацював з такими аґенціями та установами: Американська Католицька Конференція - Ню Йорк, Американський Фонд для чехословацьких утікачів, Ню Йорк, Фонд Предсідників Єпископів для Світової Допомоги, Фундація Толстого, Українська Суспільна Служба - Канада, та Світова Рада Допомогових та Суспільних Служб при СКВУ. Вже в наступному тижні деякі нові іміґранти мають прибути до Ню Йорку. Іміґраційний референт та канцелярія ЗУАДК-у допоможуть новоприбулим влаштуватись в ЗСА.

Директор канцелярії ЗУАДК-у Мирон Баранецький звітував, що він мав багато праці біжучої, а крім того, він теж мусив бути до помочі при висилці такої великої кількости пачок; він мусить також полагоджувати багато еміґраційних справ та справ із спонзорами. Канцелярія вислала відозву на збірку „писанки" для ЗУАДК-у на кругло дві тисячі адрес.

Д-р А.Лозинський, референт зв'язків, звітував, що ЗУАДК мусить приготовити проєкт допомоги. Як тільки цей проєкт буде затверджений урядовими чинниками, ЗУАДК зможе бути перереєстрований в урядових аґенціях як допомогова установа.

Звіт Контрольної комісії в заступстві неприсутнього голови о. митрата С. Біляка прочитав секретар Контрольної комісії мґр В.Колінко. Контрольна комісія потвердила приходи і розходи, звітовані скарбником, докладно подала сальда кожної щадничої книжечки: Українська Щадниця (п'ять книжечок), та подала числа короткореченцевих (4) та довгореченцевих (2) сертифікатів.

Зобов'язання ЗУАДК-у на 31-го грудня 1981 р. виносили: 7,570.28 дол. З цієї суми борг „Червоній Калині" виносив 3,609.37 дол.

Протоколи нарад Екзекутиви проваджені секретарем М. Кавкою. Вони писані дуже старанно і належно зберігаються Директор канцелярії Мирон Баранецький є понад міру завантажений працею і було б конечним постаратися про допоміжну силу, принайменше доривочну. В новозакупленому домі ЗУАДК-у має безкоштовне приміщення теж Суспільна Служба Ветеранів, яка оплачує тільки частину коштів опалу. Дім ЗУАДК-у, як власність харитативної установи, звільнений від податку. ЗУАДК має теж відповідну знижку на поштових оплатах, так званий „балк рейт". У 1981 році в листопаді Податкова Служба перевела контролю діловодства та фінансової діяльности ЗУАДК-у і признало ЗУАДК-ові й надалі право на т.зв. „текс екземпшин", а всі датки і пожертви для ЗУАДК-у є звільнені від податку- текс екзекмпт ч. 23-1360863.

В обширній дискусії, яка розгорнулася після звітів, забирали слово: М.Ковальчин, І.Кобаса, П.Длябога, П.Ґенгало, С.Вовчак, д-р М.Ценко та д-р І. Скальчук. Деякі дискутанти підкреслювали той факт, що наша громада навіть у допомогових і харитативних справах не може домогтись повної координації, а для певних збіркових кампаній покликується до життя окремі спеціяльні комітети. Рівнож висловлено побажання до Екзекутиви ЗУАДК-у, щоби вона в найближчому часі відбула розмови з Митрополитом Стефаном, для скоординування допомогової акції українцям у Польщі. Нарада постановила, що звичайні загальні збори ЗУАДК-у повинні відбутись у жовтні, а в разі перешкоди, найпізніше у листопаді ц.р.

Нарада покликала Номінаційну комісію в такому складі: по одному представникові від кожної братської установи, а саме: УНСоюз, УБСоюз, СУК „Провидіння", та УНПоміч. Представника визначить екзекутива кожної братської установи. Крім цього, до номінаційної комісії покликано ще таких членів: д-р Б.Гнатюк, д-р І.Скальчук, І.Качанівська, д-р Т.Онуферко та інж Ю.Нестерчук, тобто 9 членів.

На внесок д-ра Б.Гнатюка, скарбника ЗУАДК-у, нарада прийняла пропонований прелімінар бюджету на 1982 рік у сумі 100,000 дол. по приходах і розходах.

На закінчення нарада прийняла наступні резолюції:

1) ЗУАДК повинен продовжувати працю для допомоги і опіки потребуючих українців, а зокрема для іміґрантів.

2) ЗУАДК повинен наполегливо працювати над тим, щоби справу реєстрації ЗУАДК-у як допомогової установи в урядових аґенціях: Стейт Департаменті та Аґенціях Міжнародної Розбудови - довести до успішного закінчення.

3) ЗУАДК повинен опрацювати проєкт допомоги українським громадянам в Бразилії, Параґваю і Арґентині і старатись про затвердження такого проєкту урядовими чинниками.

4) ЗУАДК повинен відбути нараду усіх допомогових товариств та тих товариств, які мають допомогові відділи, для осягнення повної координації допомогових акцій на терені ЗСА, ще перед літніми феріями.

5) Зголошення спонзорів до ЗУАДК-у, які могли б заопікуватись новоприбулими іміґрантами до ЗСА у перших тижнях їхнього побуту, є дуже актуальне і побажане.

І.Сокільний

„Соняшник"...

(Продовження зі стор. 1)

Щоб прислужитися молодим українським музичним гурткам, добре пам'ятаючи свої труднощі, О. Мартинович почав награвати плити для них по півціні (у порівнянні з іншими студіями). „А перші з цього скористалися ми і награли платівку „Кобзи", — додав А. Фарміґа.

У 1977 році Мартинович створив оркестру „Соняшник". Награв кілька плит з цією оркестрою та на протязі приблизно трьох років виступав з нею по численних осередках українського поселення, а також, на весіллях, ювілеях тощо.

„Чому не спробувати компетиції з міжнародними талантами, а зокрема американськими, використавши для цього українську музику?" — постійно снувала йому думка. Тож — знову до праці з метою ввійти в американський світ „диско"-музики з українськими мотивами. Муравлина праця завершилася випуском двох версій платівки „Козак": першої у 1980 році, а друга побачила світ у 1982 році; а музичний світ не тільки почув, але й відзначив її. Першою зацікавилась цією плитою компанія промоції і накручування платівок „Рендом-рекордс" у Бостоні. Сподобавши цю платівку, „Рендом"-компанія почала популяризувати „Козака". У невдовзі до неї долучилася друга промоційна компанія у Чикаґо, Ілл., т.зв. „Доґс оф Вор", що має 150 клюбів по різних містах ЗСА,і запропонувала Мартиновичеві прислати платівку „Козак" для популяризації її. Незадовго звернула увагу на цю плиту нюйоркська компанія „Ґов денс", яка популяризує нововидані високоякісні платівки на всеамериканському рівні. „Козак" дістав признання, попавши на список перших 40 плаівок, а з-поміж них у „Тап - 15" серед усіх платівок Америки. „Це дуже велике визначення для невідомої музичної одиниці, і це перший раз в ЗСА, що будь-яка платівка з американсько - українською музикою так спопуляризувалася," - пояснював А.Фарміґа. Бож протрималася у „Тап-40" на протязі двох і півмісяця, і це в той час, коли промоційні компанії „диско"-музики дістають до вибору щодня принаймні 500 нових платівок Найбільшим успіхом „Козак" користувався в південносхідних стейтах ЗСА, у таких містах як Далас, як теж на заході у Сан-Франсиско, Лос Анджелесі й багатьох інших містах. Відзначили платівку різні музичні журнали, як наприклад, „Рекорд Ворлд Меґезін", журнал всеамериканського рівня, „Денс Мюзік Ріпорт" та ряд інших, нагороджуючи оцінкою „відмінно".

Але Олексу Мартиновича потягнуло знову „додому" до української громади, до „Соняшника", який він відновив новими професійними музиками. Члени оркестри і їх керівник повні ентузіязму і бажання співати для своїх . Слово за українською громадою. „Ми чекаємо на її оцінку", — сказав на прощання О. Мартинович.

Що ж, щоб переконатися у якості нової оркестри „Соняшник" треба „покуштувати" його, звертаючися зі замовленнями для осель, весіль, бенкетів тощо до керівника оркестри телефонічно: (201) 254-0061.

ЗУСТРІЧ З УКРАЇНСЬКОЮ МИСТЕЦЬКОЮ СТУДІЄЮ

Філядельфія, Па. — Відділ Ради Прихильників Української Народної Республіки влаштовує тут в суботу, 22-го травня ц.р., о год. 5-ій по полудні в залі Культурного Центру при 700 Сідар ровд - зустріч з Українською Мистецькою Студією. Головним доповідачем на цій зустрічі буде ред. Іван Кедрин-Рудницький. Слово про мистецьку студію (з прозірками) скаже проф. Петро Меґик. Слово про діяльність Ради Прихильників УНР виголосить д-р Маруся Бек. Вечір зустрічі відкриє д-р Петро Клюк, голова відділу. На закінчення зустрічі буде товариська гутірка при каві і солодкому.

Баль дебютанток ТУІА в Дітройті

Цьогорічний зимовий баль Дітройського Відділу товариства Інженерів відбувся 6-го лютого 1982 року в Українському Культурному Центрі у Воррені, Миш. Організацією балю і переведенням дебюту займалися члени Управи і їхні подруги.

Дебютували наші чарівні українські дівчата, учениці останньої кляси середніх шкіл, головно зі школи Непорочного Зачаття та зі суботніх шкіл українознавства. Тим школам завдячуємо постійний наплив освічених і свідомих молодих дівчат і хлопців, які щорічно доповняють наші товариські, а з часом і громадські та професійні кола.

Дебют ТУІА, стоять (зліва): інж. Юрій Повх, голова Комітету балю, Ірина Сеник, співорганізаторка дебюту; Славко Ціко, Наталія Марія Шумило, Євген Кондзьолка, Христина Марія Гладиш, Маркіян Федорович, Ліда Богай, Мирон Скорупа, Джекеліна М. Ґроссо, Марія Дутко, Орест Бей, Тіна Масик, Орест Огар, Ліса Анна Магас, Орест Чорній, Зірка Ніньовська, Роман Кіналь, д-р Ліда Костинюк, співорганізаторка дебюту, інж. Григорій Костинюк, голова Відділу Дітройт.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує О. Твардовський

КЛК — ТОРОНТО І УАСТ „ЛЕВИ" ЧІКАҐО — ПЕРШУНИ ВІДБИВАНКИ УСЦАК 1982

Баффало, Н.Й. — Дня 1-го травня ц.р. тут у спортових залях на п'ятьох кортах в Світ Говм Гай Скул в Амгирсті відбувся 25-ий відбиванковий чемпіонат Української Спортової Централі Америки і Канади, господарем якого були місцеві Український Спортовий Клюб і Український Студентський Клюб. Уже в п'ятницю ввечорі до заздалегідь замовлених приміщень мотелю „Маріот" прибули дружини з дальших міст ЗСА, де ввечері відбулася перша товариська зустріч учасників турніру.

Змагання почалися в суботу вранці о год. 9-ій і закінчилися ввечері біля 8-ої години. В жіночій групі виступало тільки шість дружин: УАСТ „Леви" Чикаґо, УСВТ „Ч. Січ" Нюарк, СУМ-Торонто, Пласт - Клівленд, УАСТ „Черник" - Дітройт і СТ „Україна" Торонто. Згідно з вислідами змагань, що проходили круговою системою „Леви" Чикаґо здобули перше місце і цим самим закваліфікувалися до фіналу, в якому очікували на переможця з трійки - Пласт-Клівленд, УСВТ „Ч. Січ" Нюарк і СУМ-Торонто. Остаточно до фіналу вибороли собі право сумівки з Торонто, які перемогли напочатку „Ч. Січ" за третє місце, а пізніше пластунок у півфіналі. У фіналі „Леви" перемогли СУМ - Торонто 2:0 і цим самим вдруге за порядком здобули звання чемпіонок УСЦАК.

В чоловічій групі змагалося усіх 11-ть дружин у двох рівнорядних дивізіях: І-ша — УСВТ „Ч. Січ" Нюарк, УАСТ „Леви" Чикаґо, УАСТ „Черник" Дітройт, Пласт-Торонто, УСК Баффало І. ІІ-га: КЛК - Торонто, СТ „Україна" Торонто, „Сокіл" - Сиракюз, Пласт - Чикаґо і УСК - Баффало II.

Першунами цих дивізій вийшли УСВТ „Ч. Січі" КЛК Торонто, які автоматично закваліфікувалися до півфіналів. У чверть фіналах „Сокіл" Сиракюз переміг УАСТ „Леви" Чикаґо, а СТ „Україна" Торонто-УАСТ „Черник" Дітройт і цим самим дійшли до півфіналів, в яких, одначе еліміновано: „Ч.Січ" - „Україна" 2:0, КЛК - „Сокіл" 2:0. У фіналі КЛК - Торонто, підсилений Волосянським і Ґолембйовським з ЗСА, переміг „Ч. Січ" 2:0 і цим самим вперше в історії цих відбиванкових першенств здобув для Карпатського Лещатарського Клюбу Торонто чемпіонат УС ЦАК.

Суддювали не зовсім вдало судді місцевих американських шкіл. Після закінчення фінальних змагань у великій залі „Маріот Болрум" в Амгирсті відбувся турніровий бенкет, в часі якого господарі вручили чемпіонам і віцечемпіонам трофеї. Тією церемонією проводив Зенон Депутат. Трофеї вручували: Христя Завадівська, голова Українського Студентського Клюбу; Роман Куціль, голова УС ЦАК і О. Іскало, голова УСК у Баффало. Склади дружин чемпіонів: жіноча група „Леви": Цілинська, Б. Білинська, А. Голембйовська, О. Дахнівська, Г. Маркевич, М. Ганич, М. Дахнівська. Віцечемпіони: СУМ - Т-во: Л. Романчук, Г. Пудельська, М. Стадник, С. Муцак Х. Камінська, Н. Березовська, А. Пташник, Л. Дурбіш, І. Маслівець.

Група чоловіків: КЛК-Т-то: І. Еліяшевський, О. Станько, П.Стефанюк, Р.Коморовський, Р. Мицик, Д. Григорчук, Б. Івасюк, З. Голембйовський, А. Станько, В. Волосянський, П. Щупак. Віцечемпіони: „Ч. Січ": Н.Паславський, Ю. Темницький, Р. Бойчук, Б. Новаківський, Д. Гунчак, Б. Сірий, Н. Олесницький, Б. Завадович, А. Голинський.

Взагальному ця велика спортова імпреза пройшла досить вдало й успішно, і за це належить признання цілому Діловому комітетові господарів, а особливо молодій активістці Христі Завадівській, що була його душею. Признання за добре підготовані усі деталі тієї імпрези висловили під час бенкету для Ділового комітету покликані до слова почесні гості — д-р Тарас Гунчак, засновник УСК-у Баффало, і Роман Куціль, голова УСЦАК. Заслуговують на відмічення численні громадяни Баффало і околиці та місцева українська молодь, що взяли участь в турнірному бенкеті та забаві при звуках оркестри „Веселки" з Монтреалю.

(от)

УАСТ „ЧЕРНИК" ДІТРОЙ — ЧЕМПІОН ТУРНІРУ В ЗАКРИТІЙ ЗАЛІ

Цьогорічний турнір копаного м'яча в закритій залі Мишиґенської Ліґи, що його спонзорувала фірма броварні „Бодвайзер", почався у листопаді 1981 року. В турнірі взяло участь усіх 18-ть дружин, поділених на три групи, з тим, що по закінченні ігор в цих групах чотири дружини з кожної, що зайняли кращі місця, закваліфікувалися до фінальних розгривок за чемпіонат 1981-82-сезону. Дружина „Черника" під проводом М. Костюка успішно здобула перше місце своєї групи і цим самим ввійшла до фінальних ігор. У ході турніру „Черник" виграв 9-ть змагань, а одні закінчив ремісовим вислідом. У фінальних іграх 4-го квітня ц.р. „Черник" елімінував дружину „Білі орли" вислідом 4:1, і остаточно клюб „Монт Клеменс Бутерс" 6:2 і тим потвердив вповні заслужене звання чемпіонів турніру. Безпосередньо після закінчення змагань представник фірми „Бодвайзер" вручив чемпіонам дружиновий трофей та індивідуальні трофеї кожному змагунові. Ще добре не замкнулися двері турнірової залі, як провідник дружини М.Костюк вже почав конкретні пляни підготовки до нового весняного сезону.

В.Кізима
пресовий референт

„Обезвласнене"...

(Продовження зі стор. 2)

під сучасну пору єдиним таким твором-студією справжнього та не „вибілюваного" марксизму і нам приємно, що автором її є українець, який вже розпочав її перекладати на англійську мову, щоб поширити цю рідкісну книгу в країнах англомовного світу. Ця книга зокрема призначена для тих осіб, які не мали змоги чи нагоди зробити ревізію своїх дотеперішніх політичних поглядів. Віримо, що після її прочитання, багато з них, змінить свої погляди, збагнувши справжні мотиви Маркса та пізнавши його справжнє обличчя. Цей цінний науковий твір, яким є книга „Обезвласнене суспільство" П. Балея, є надзвичайним вартісним вкладом в скарбницю української та світової науково-дослідної політичної літератури і являється, мабуть, другою такою працею після „Листів до братів хліборобів" Вячеслава Липинського, і її повинна придбати кожна українська свідома родина та кожна українська установа. А це тому, бо справжня зброя у боротьбі проти комуно-марксистського великого обману, — це науково узасаднені факти та докази, які, мов з великої скарбниці, голосять правду зі сторінок цієї книги.

Усім, хто бажав би придбати цю книгу, радимо звертатися до автора Mr. P. Baley, 9838. Rancho Caballo Dr. Sunland, Calif. 91040. Ціна тієї, в твердій оправі, чудово виданої книги, лише 20 долярів, наклад якої обмежений, тому хто бажав би її придбати — повинен зробити це якнайскорше.

ХОЧ АЗІЙЦІ — АМЕРИКАНСЬКІ РЕЗИДЕНТИ і громадяни, становлять лише 1,6 відсотка всього населення ЗСА, але їхня кількість і значимість зростає швидше, ніж будь-яких інших груп населення. Азійці-американці також заробляють найкраще в Америці. Пересічна річна платня для цілої Америки становить 19,908 дол., а для азійців — 22.075 дол. Також вони найбільш освічені — серед азійців 75 відсотків мають закінчену середню освіту. Тому в різних наукових контестах вони виграють перші нагороди значно вищим відсотком, як цього б треба було очікувати на підставі їхньої кількости. Так, наприклад, на 40 переможців з усієї Америки на науковому контесті вміння, т.зв. „Вестінґавз науковий розшук талантів", було шість азійців. У славну Джулліярд музичну школу по тяжкому конкурсі вступу приймають 15 відсотків азійців; в середній школі Стайвезант у Ню Йорку, де на 750 місць для учнів пешого року було 10,000 аплікантів, прийнято 20 відсотків азійців-американців на підставі вступних іспитів. Найбільше азійці визначаються у професіях музикантів, у математичних і в мистецтві. Багато з них є винахідниками та підприємцями. Америка в цих часах вже не дивиться на азійців, як на „ жовту небезпеку", як це було в сумнозвісному для азійців році 1924, коли ухвалено проти них закон іміґраційної квоти, що ним обмежено право в'їзду до ЗСА лише до самих европейців. Цей закон знесено в 1965 році. Відтоді квота ухвалена для кожної країни по 20,000 осіб річно, з загальною сумою з усіх країн на рік, що не сміє перевищати 270,000 осіб. Тепер, наприклад, континентальний Китай, як і Тайван окремо, мають право на 20,000 еміґрантів з їхніх країн до ЗСА. Тобто виходить, що китайці можуть сюди приїжджати вдвічі більше, ніж представники інших народів.

Незгода...

(Продовження зі стор. 2)

бокій суперечності з Москвою, отже, належить, властиво, також якщо не до некомуністичного, то несовєтського світу. Але чи можна бути певним, якими шляхами піде майбутня політика КНР, якщо Москва спроможеться всякими поступками замиритися з Китаєм.

Таких прикладів, як наведених вгорі, можна було б навести більше. Хочемо вказати на ще-один, хоча тема ця відбігає від заторкненої в цій справі. Йдеться про Україну. Перебуваючи в стані поневолення під совєтсько-московською окупацією, Україна не може відігравати ролі в міжнародній політиці. Проте, значення України не повинно б було залишитися без уваги політики західнього світу. Хоч би вже тому, що український народ найбільш численний в СССР після росіян. В майбутньому, якщо вважати, що російсько-совєтська імперія не є аж такою могутньою, щоб і в ній не могло дійти до якихось катаклізмів, Україні припаде безумовно велика роля. Але для того, щоб у відповідний момент кинути всі свої сили проти північних поневолювачів, українці мусять мати розв'язані руки щодо своїх західніх і південних сусідів. Розуміння того, що треба з цими сусідами дійти до полагодження спірних питань таки існує серед українського політичного світу в країнах Заходу. Чи таке розуміння існує і серед представників наших сусідів? Здається, лише поляки таке розуміння виявляють і роблять кроки в напрямку порозуміння з українцями. Чому до цього часу немає, властиво, якихось проявів потреби спільної дії з боку мадярів, румунів чи чехів? Невже і досі на перешкоді до порозуміння стоять територіяльні претенсії цих наших сусідів? Бож яка є тепер реальна ситуація? Не тільки Україна, але й всі ці країни знаходяться під фактичною владою Москви. Чи ж з цього не виходить ясний постулят: спільна дія і спільна боротьба проти російсько-совєтського імперіялізму.

Найгірше, мабуть, стоїть справа жидівсько-українських відносин. Не зважаючи на спроби деяких жидівських кіл (головно новіших еміґрантів з СССР), загал жидівського суспільства і в Ізраїлі і в діяспорі ставиться неприхильно, якщо не вороже до справи визвольної боротьби українського народу і відновлення його незалежної держави. Хмельницький і Петлюра знаходяться десь на„чорних листах", що їх старанно плекають жидівські політики й інтелектуалісти. Чому жидівське суспільство може тепер утримувати добрі відносини з німцями і німецькою демократичною державою, не зважаючи на те, що навіть найбільший український українофоб не може порівняти того, що вчинив жидам Гітлер, з тими антижидівськими проявами, що траплялися колись в Україні. Правда, тут є та велика різниця, що Гітлера виклинають тепер майже сто відсотків усіх німців. Натомість, українці не можуть відмовитися від своїх національних героїв, якими були і Хмельницький , і Петлюра. І чи такого відмовлення можуть вимагати від нас представники жидівського народу?

Не допомагають тут ніякі українські арґументи. Залишімо поза нашими міркуваннями добу Хмельницького, як давно минувшу і яка мала своє специфічне забарвлення з уваги на тодішні соціяльні і національні обставини на території України. Але як можна вважати антисемітом Симона Петлюру, який боровся проти жидівських погромів, в уряді якого були не тільки відомі своїм приязним наставленням до жидівства українські діячі, але й визначні жидівські діячі? Чому жиди не виступають проти російського білоґвардійського руху, який (Денікін) робив погроми? Чому не виступають проти погромів, що їх робила червона армія? Так само, як українці не можуть складати вину на все жидівство за антиукраїнські звірства, що їх чинили чекісти жидівського роду, або за діяльність визначних жидівських діячів у верхівці комуністичної партії в 20-их і 30-их роках, так само жиди не повинні скидати вину на Петлюру й українських діячів доби Української Народної Республіки за ті ексцеси, що їх робили безвідповідальні елементи серед тих чи інших загонів і яких за це карав на горло (Семосенко й інші) Головний Отаман Петлюра.

Отже, повторюємо, ми від своїх національних героїв і провідників, як Петлюра чи інші, відмовитися не можемо і не відмовимося. Чи це перешкоджає українсько-жидівському порозумінню? І в той же час, як жидів переслідують в СССР і як той самий СССР є сьогодні найбільшим небезпечним ворогом Ізраїля? Чи ж все не вказує на те, що у взаємних інтересах жиди і українці повинні порозумітися, щоб спільними силами боротися проти спільного ворога?

Нам видається, що серед жидівського суспільства бракує одної передумови, щоб піти на порозуміння з українцями і припинити напади на український визвольний рух, з чого охоче користає Москва. Доки жиди і їхні провідні кола не прийдуть до переконання, що відновлення української незалежної держави (яка, як було вже в минулому, забезпечить усі права за жидівською меншістю в Україні) є в інтересах самого жидівського народу і його меншости в Україні і що велика російська імперія буде завжди ворогом жидів, — доки цього не станеться, доти українці матимуть до діла з байдужістю або навіть ворожістю жидівства до української національно-державної справи.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО САДОВСКИЙ, член УНС Відд. 336-го ім „Сокіл" в Клівленді, Огайо, помер на 71-му році життя. Нар. 1910 року в селі Вигода Вишнявська, пов. Заліщики. Членом УНС став в 1929 році. Залишив у смутку дружину Софію, доньку Іванну, сина Данила і сестру Галину, 6-ть внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Духа в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

МАРІОН ҐРОЗЬО, член УНС Відд. 29-го Преображення Христа в Нантіковк, Па., померла 13-го січня, 1982 року на 59-му році життя. Нар. 28-го грудня 1923 року в Ашлі, Вілкс-Беррі, Па. Членом УНС стала 1977 року. Залишила в смутку мужа Гаррі, дочку Керол Ан Койко і сина Гаррі, 4-го і внуків. Похорон відбувся 16-го січня 1982 року на цвинтарі св. Преображення в Нантіковк, Па.

Вічна Її Пам'ять!
Ольга Маліщак, секр.

ПЕТРО АНДЕРСОН, член і голова 18-го Відд. УНС в Колюмбусі, Огайо, помер 20-го січня 1982 року на 56-му році життя. Нар. в 1926-му році в Бучачі, Західня Україна. Залишив у смутку дружину Патрицію, доньки — Моллі та Крисі, матір Анну Хомут та сестри Наталку й Марійку. Похорон відбувся 23-го січня 1982 року з церкви св Івана Хризостома в Колюмбусі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МЕЛАНІЯ ЛАНЬО, членка УНС Відд. 36-го С-тва Пресвятої Богородиці в Рочестері, Н.Й.. померла 30-го січня, 1982 року на 85-му році життя. Нар. 1896 року в Україні. Залишила в смутку двох синів, Петра і Доналда, сім внуків і двоє правнуків. Похорон відбувся 2-го лютого 1982 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Її Пам'ять!
Марія Ковальчук, секр.

ЛУКА ЛУКІЯНІВ, член УНС Відд. 341-го ім. Ю.Головінського в Виндзорі, Онт., помер 29-го січня 1982 року на 86-му році життя. Нар. 1896 року в Західній Україні. Членом УНС став в 1951 році. Залишив у смутку Івана Боднара і родину в Україні. Похорон відбувся 2-го лютого 1982 року на цвинтарі Виндзор Ґров в Виндзорі, Онт.

Вічна Йому Память!
Секретар.

АНТОНІНА ШАРАВАРА, член УНС Відд. 241-го ім. І. Франка в Вунсокеті, Р.Ай., померла 27-го січня 1982 року на 85-му році життя. Нар. 5-го березня 1896 року в Борках Малих. Членом УНС стала в 1918 року. Залишила в смутку сина Володимира, сім внуків і три правнуки. Похорон відбувся 30-го січня 1982 року на український католицький цвинтар св. Михайла в Блекстоні, Масс.

Вічна Її пам'ять!
Джанет Бардел, секр.

ОЛЬГА ЦІЗЬО, член УНС Відд. 375-го ім. О.Вітовського у Філядельфії, Па., померла 3-го квітня 1982 р. на 62-му році життя. Нар. 1921 року у Філядельфії, Па. Членом УНС стала 1938 року. Залишила в смутку мужа Володимира. Похорон відбувся 4-го квітня 1982 р. на цвинтарі Вестмінстер в Ловер Мерон Твп., Па.

Вічна Її Пам'ять!
Секретар.

Д-р КОНСТАНТИН ВАРВАРІВ, член УНС Відд. 15-го „Україна" у Вашінґтоні, Д.К.., помер 6-го квітня 1982 р. на 58-му р. життя. Нар. 1924 р. в Битині, Україна. Членом УНС став 1979 року. Залишив у смутку дружину Олену, доньки Вікторію і Ірену Прістер з чоловіком Ричардом, сестру Софію Кравець із чоловіком Філотеїсм і дочками, брата д-ра Евгена з дружиною Тамарою і синами та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 9-го квітня 1982 року на український православний цвинтар в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Остап Зинюк, секр.

ЯКІВ СТРОЧЕНКО, член УНС Відд. 379-го св. Юра у Чикаго, Ілл., помер 15-го квітня 1982 року на 65-му році життя. Нар. 19-го листопада 1917 року в Подільцях, Рудки, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Володимира і дальшу і ближчу родину в ЗСА та Україні. Похорон відбувся 19-го квітня 1982 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

СОФІЯ СТАСЮК, член УНС Відд. 83-ій ім Івана Франка у Філядельфії, Па., померла 13-го квітня 1982 року на 61-му році життя . Нар 27-го березня 1921 року. Членом УНС стала 1965 року. Залишила в смутку чоловіка Стефана та сина і внучку. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії.

Вічна Її Пам'ять!
Секретар.

ВІКТОР КОКОДИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 131-го ім. А. Шептицького в Чикаґо, Ілл., помер 10-го лютого 1982 року на 83-му році життя. Нар. 15-го листопада 1898 р. в Україні. Членом УНС став в 1962 році. Залишив у смутку дружину Теодозію, дочки: Віру Трощук, Мотрю Мельник, Христю Ґорчинську, Ірку Демус, Ірену Ткаченко з родинами; синів: Мирона і Романа; сестер: Осипу Чорнобіль і Стефанію Вишневську з родинами; братів: Лева, Теофіля і Володимира з родинами. Похорон відбувся 13-го лютого 1982 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа 131-го Відділу.